

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΤΕΥΧΟΣ 41^{ον}

5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Χ. (ἀνταπόκρισις)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΟΒΙΤΣ

Δ. Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Δ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ

ΕΜΜ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Γ. Κ. ΣΚΑΛΙΕΡΗ

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ρουμανίας

Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα (τέλος)

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος

Ὁ βίος ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις

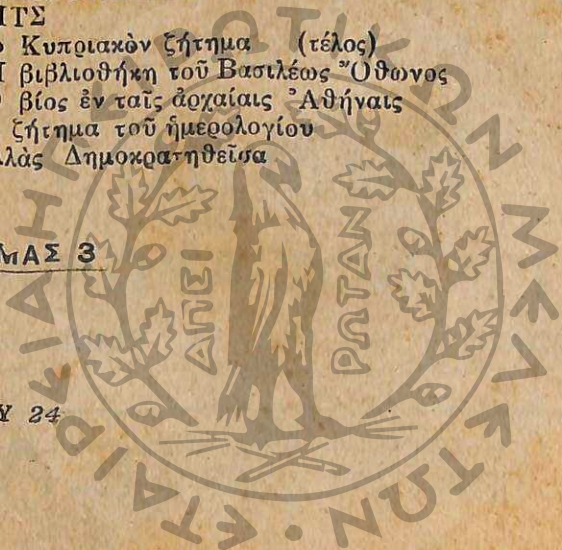
Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου

Ἑλλὰς Δημοκρατηθεῖσα

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ετησία	Δοχ.	150	Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.
»	Εξαμήνιος	»	75	Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ				
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς)	λίρα	Ἀγγλ.	1	Ἡ «Νέα Ἐποχή» θὰ δημοσιεύῃ βιβλιοκρισίαν τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποστελλομένων βιβλίων
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολ.	5		Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλον οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

ΤΑ ΝΕΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

FRESCO

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΜΕΞΗ
ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΠΝΟΝ ΠΙΠΑΣ

BOMBOS

TOBACCO
BLEND

ΥΓΙΕΙΝΟΣ-ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ-ΕΥΘΗΝΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΞΕΝΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

“ **ΤΕΛΕΙΟΝ** ”

B. & M
ΜΕΞΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς οἰκίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας προσέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις σχετικὰς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν. Ἐν πρώτοις ἀναφερόμενος εἰς τὰ πρόσφατα διαβήματα τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου διὰ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ σύλληψιν Σέρβων τινων, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις παρέσχεν εἰς τὴν ἐν Σόφίᾳ Γιουγκοσλανικὴν Προεδρίαν πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἀπάντησιν ἐφ' ὧν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ σχετικῇ Διακοινώσει τῆς Γιουγκοσλαβίας περιπτώσεων. Πάντες οἱ συλληφθέντες Σέρβοι μετὰ τὸ διαπραχθῆν ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τῆς Σόφιας ἀποτρόπαιον ἐγκλημα ἀφένθησαν ἐλκύνοντες ἐκτὸς ἐνός καὶ μόνου κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποκρίψει ἐγκλημάτων ἄλλ' οὐτινος ἡ ἀπόλυσις δὲν θέλει βραδύνει. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τύχην ἐνός Ἀλβανοῦ μὲν τὴν καταγωγὴν ἀλλὰ Νοτιοσλαβίου ὑπεκρόου ὅστις εἶχε θεωρηθῇ ὡς ἐξαφανισθείς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι οὗτος δὲν εἶχε συλληφθῇ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀνάγκη διετάχθη ὅπως ἐξακριβωθῶσιν οἱ οὗτοι καὶ οἱ ὁποσδήποτε εὐθινοί μετὰ τὴν ἐξήγησιν αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Καρφῶφ ἀνέφερεν ὅτι τὰ διαταχθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου μέτρα ἐναντίον Βουλγάρων ὑπηκόων θεωροῦνται ὡς ὑφιστάμενα εἰσέτι ἐν ἰσχύϊ. Ἀλλὰ υἱολόγισεν οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἐλήφθη ἀκόμη ἐκ Βελιγραδίου, ὁ κ. Καρφῶφ ἐδήλωσεν ὅτι τρέφει βεβαίαν ἐλπίδα περὶ ἀκλήσεως τῶν ἐν λόγῳ μέτρων. Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀγορεύσεως του, ἐξετάζων λεπτομερῶς τὴν ἐνεστώσαν κατάστασιν τῶν σχέσεων μετὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ Βουλγαρίαν, ὁ κ. Καρφῶφ κατέστησεν ἐνήμερα τὰ μέλη τῆς

Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλων Διαβήματος τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀπευθυνθέντος πρὸς τὸν ἐν Βελιγραδίᾳ ἐπιτετραμένον τῆς Βουλγαρίας ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκ τῶν συνόρων διάβασιν ἐνόπλων συμμοριῶν. Τὸ Διάβημα τοῦτο ἐδήλωσεν ὁ κ. Καρφῶφ ἐλήφθη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ συνίσταται εἰς εἰλικρινῆ ζήτησιν καλῆς γειτονίας καὶ ἀγαθὴν προσέγγισιν μετὰ τῶν διόρων λαῶν.

Ἀπὸ δύο ἤδη εἰδῶν, ἐτόνισεν ὁ κ. Καρφῶφ οὐδὲν παράπονον διευτυπώθη ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας ἐκ παρομοίας ἀφορμῆς. Ἐν τούτοις, παρὰ τὰ ἀποδεδειγμένως ληφθέντα ἀποτελεσματικὰ μέτρα, ἡ ἐν Σόφίᾳ Γιουγκοσλανικὴ προεδρία ἐπέδωκε νέαν Διακοίνωσιν πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν, ἀναφερομένην εἰς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον. Πρὸς ἀρσιν πάσης δυναμένης νά ἐμφυλοχώρασῃ παρεξηγήσεως ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐστεινεν ἀμέσως νὰ δώσῃ ρητὰς διαταγὰς εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς εὐρισκομένας κατ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῆς συνοριακῆς γραμμῆς καὶ δὲν ἤρκεσθῃ μόνον εἰς τοῦτο ἀλλὰ προσέβη καὶ εἰς τὴν παῖσιν τῶν Βουλγάρων ἐκείνων ὑπαλλήλων οἵτινες ἀπεδείχθη ὁποσδήποτε ὅτι δὲν ἤσκησαν ἐπαρκῆ ἐπίβλεψιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένως δοθεισῶν ὁδηγίων προκειμένου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων.

Τὰ μέτρα ταῦτα πάντα, προσέθηκεν ὁ κ. Καρφῶφ, ἀποδεικνύουν τὴν ἀπόλυτον εἰλικρινείαν τῆς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν γειτόνων Κρατῶν καὶ ἀποτελοῦν ταυτοχρόνως αὐστηράν προειδοποίησιν πρὸς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς αἰτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνασκόων πληρεστάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ

αυτῆς τῇ οἰκτιρῇ ἐκτάσει ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία ὑφ' ἧς κατέχεται ἡ Ρουμανία.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν δυσχέριαν τῆς καταστάσεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βρατιάνο ἐδήλωσε ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς καὶ ἀφῆκε νὰ καταστή τούτο αἰσθητὸν δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς στάσεως ὅτι κατ' οὐδέναν τρόπον εἶνε διατεθειμένος νὰ καταλίπῃ τὴν ἀρχὴν. Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ ἠνωμένα κόμματα τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἐντείνουν μέχρις ἀκροτάτου τὰς προσπάθειάς των ὅπως καταρίψουν τὴν ἐνεστώσαν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Βρατιάνο δηλοῖ ὅτι εἶνε ὁμόνος ἐνδεδειγμένος διὰ νὰ σώσῃ τὴν χώραν, ἡ ἀντιπολιτεύσεις ἐξαγγέλλει ὅτι εἶνε ὁ κακὸς δαίμων τῆς Ρουμανίας καὶ ὅτι αὐτὸς θὰ καταστρέψῃ τὴν χώραν διὰ τῆς οἰκτρᾶς πολιτικῆς του.

Αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἀπευθύνει κατ' αὐτοῦ ἡ Ἀντιπολιτεύσις καὶ πολλαὶ εἶνε καὶ οὐχὶ ἀστήρικτοι. Ἀλλ' ὁ ρουμανικὸς λαὸς ἐπιδεικνύει μεγίστην, παθολογικὴν σχεδὸν ἀδιαφορίαν ἀπέναντι τῆς καταστάσεως. Οὐδεὶς προσέχει εἰς τὰ δημόσια πράγματα, οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται δι' αὐτά, οὐδεὶς μεριμνᾷ δι' ἄλλο τι πλὴν τῶν ἰδίων συμφερόντων. Δέον δὲ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι εἶνε φυσικὴ τάτη ἡ τοιαύτη στάσις τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ. Οἱ ἀγρόται δυνάμει τῶν τελευταίων νομοθετικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως Βρατιάνο ἔχουν ἤδη εἰς χεῖρας τῶν ὅλην σχεδὸν τὴν τόσον ἐυφορὸν ἔκτασιν τῆς καλλιεργημέ-

νης γῆς. Αἱ μεγάλαι ἰδιοκτησίαι, κατόπιν τῆς ἐπελθούσης ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως, ἔχουν κατατμηθῇ εἰς μικροὺς κλήρους περιελθόντας εἰς χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν καὶ οὕτω ἡ ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία εἶνε σήμερον σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ.

Οἱ Ρουμῖνοι καλλιεργῶνται ἐγένοντο κύριοι τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον καλλιεργοῦν, ἀπέκτησαν οὕτω ἰδίαν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν καὶ περιορίζονται πλέον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ Σύνπαν.

Ἡ πιθανότης καθιδρύσεως στρατιωτικοῦ διευθυντηρίου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀβερέσκο δὲν ἀποκλείεται. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ πιθανότης αὕτη δὲν φαίνεται προωρισμένη νὰ ἐπαληθεύσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους. Ἀλλ' ὅταν κατὰ τὸ φθινόπωρον συνέλθῃ ἡ Βουλὴ τότε ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν κομμάτων θὰ λάβῃ μεγίστην ὀξύτητα. Θὰ ἔχουμεν ἀγῶνα δυνάμενον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ στενοῦ κομματικοῦ ἐπιπέδου, ἀγῶνα ἀνώμαλον, τοῦ ὁποίου τὰς συνεπείας οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ.

Τότε, κατὰ τὸ Φθινόπωρον, ἀνακύπτει τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ σχηματισμοῦ στρατιωτικοῦ Διευθυντηρίου ὡς λίαν πιθανόν. Ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκο φαίνεται ὅτι ἀναμένει πρῶτον νὰ περιέλθουν τὰ πράγματα εἰς τὴν ἐσχάτην δυνατὴν ὀξύτητα καὶ τότε νὰ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτὸς ὡς σωτὴρ, ἐξάγων τὴν Ρουμανίαν ἀπὸ τοῦ ἀδιεξόδου.

X.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ψευδὴς κατάστασις ἡ Δ'. Συνέλευσις, διελθούσα βίον ἐν ἀμαρτίαις χωρὶς οὐδὲν ἀγαθόν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν χώραν, ἐσπείρε μόνον τὸ πνεῦμα τῆς ἀνταρσίας καὶ τῆς ἀναρχίας καὶ εἶδεν αὐτὴν καταλυομένην παρ' ἐκείνων οἷτινες τὴν ἐδημιούργησαν. Ἐστερημένα πολιτικῆς συνειδήσεως καὶ ἀξιοπρεπείας τὰ μέλη αὐτῆς, εἰργάσθησαν ἀνευ πίστεως, πρὸς τὸ πολίτευμα, καὶ τὸ καταλυθὲν παρ' αὐτῶν καὶ τὸ νεοῖδρυνθὲν, εἰς ὃ δὲν ἠτθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ χορηγήσουν καταστατικὸν χάρτην μέχρι τοῦδε. Ὡς γράφει καὶ τὸ «Ἐλ.Βῆμα», «μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς οὐδεμία κυβερνήσις, ὁποσδήποτε

σχηματισθεῖσα καὶ ὁποθενδήποτε προελθοῦσα, ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης. Οὐδὲ πᾶσαι αἱ δημοκρατικαὶ κυβερνήσεις εἰχον εἰσπηδήσει εἰς τὴν ἐξουσίαν κανονικῶς. Ὁ κ. Παπαναστασίου, ὅστις εἶχε διδάξει ἐν τινι μέτρῳ τὴν μέθοδον ταύτην, ὑπῆρξεν ἀληθινὰ ἀξιολύπητος προσθεὶς τὴν ἐσπέραν, ὅταν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐξηναγκάσθη τὰς συνεπείας τῆς διδασχῆς του, πολὺ πλέον ἐξωγχομένας, νὰ τὰς κυρώσῃ διὰ λογαριασμὸν τρίτων».

Ἡ περιφρόνησις ἐπεκράτησεν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Δ'. Συνελεύσεως καὶ τοῦτο ἐπισημαιοῦνται ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ὕβρεις, ἀντεγ-

κλήσεις, σκηνὰς καὶ ἐπεισόδια, ἅτινα ἀποτελοῦν κυρίως τὴν δρασίμην τοῦ Σώματος τούτου.

Τὸ ἥμισυ τῆς Συνελεύσεως ἀπέσχε καὶ ἀπεκέρυεν ἡδὴ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὡς «ἐκνομον» καὶ τὸ σύνολον αὐτοκαταργηθὲν καὶ αὐτοκαταλυθὲν περιέπεσεν εἰς ἀφάνειαν πολιτικὴν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς νέας ἐπαναστάσεως μέχρις ὅτου τὸ ἄδοξον τέλος τοῦ ἐπισφραγίσῃ ἡ καταδικαστικὴ ἐτυμηγορία τοῦ Λαοῦ, ἧς θὰ εἶνε καὶ ἡ ἱστορικὴ κρίσις περὶ τῆς Δ' Συνελεύσεως.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. κ. Παγκάλου καὶ Χαζήκυριάκου, ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένην τὴν πρόσκτησιν κοινοβουλευτικοῦ χρίσματος καὶ πρὸς τοῦτο προήλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως», πρὸς ὑποστήριξιν ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος. Αἱ συνεννοήσεις εἰσὼδωθεῖσαι κατ' ἀρχὰς προσέκρουσαν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅπως παρασχεθῇ πλήρης ἐλευθερία εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς εἰδικῆς δεκαπενταμελοῦς κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τὴν σύστασιν ἐπρότεινεν ὁ κ. Παπαναστασίου. Ἡ σημειωθείσα διαφωνία τέλος ἤρθη τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐπεμβάντων εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου συνταγματοχῶν Παπαϊωάννου καὶ Μαμουρή συντάχθη δὲ καὶ τὸ ψήφισμα γενόμενον δεκτὸν διὰ ψήφων 124 ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Δ' Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως περατωθῇ τὸ ταχύτερον τὸ συντακτικὸν ἔργον, καὶ ἀποκατασταθῇ πλήρως πολιτικὴ ὁμαλότης, διακόπτουσα τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τὸ βραδύτερον τῆς 15ης προσεχέως Ὀκτωβρίου,

Ψηφίζει

α') Συνιστᾷ τριακονταμελὴ Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐκλεγομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως, ἐξουσιοδοτομένην νὰ ψηφίσῃ τὸ Καταστατικὸν Χάρτην ὅστις θέλει μὲν δημοσιευθῇ καὶ ἀποκτήσῃ ἀμέσως ἰσχὺν, ἀλλὰ θέλει ὑποβληθῇ πρὸς ὀριστικὴν κύρωσιν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν

τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἧς ἐντὸς 15 ἡμερῶν θέλει ἐπιφέρει οἰαδήποτε τροποποιήσεις κρίνῃ ἀναγκαίας.

Ἡ ἰδίᾳ Ἐπιτροπὴ θέλει ψηφίσῃ ὁριστικῶς τὸ πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατ' ἀρχὴν ψηφισθέν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

β') Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπὸ τῆς 1ης προσεχέως Νοεμβρίου μετατρέπεται εἰς Ἀπλὴν Βουλὴν.

γ') Ἡ περίοδος τῆς ἀνωτέρω εἰς Ἀπλὴν Βουλὴν μετατροπομένης Συνελεύσεως λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου δύνανται ὅμως ἔνεκεν δυσχερείας ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν δι' ἀποφάσεως τῆς ἰδίας Βουλῆς, νὰ παραταθῇ τὸ πολὺ ἐπὶ τριμήν.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνω περιόδου θέλουσι προκηρυχθῇ ἐντὸς τῶν Συναγματικῶν προθεσμιῶν βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέλλοντος νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀναλογικὴν ἀντιπροσωπεϊάν νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

δ') Παρέχεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐξουσιοδότησις ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῶν ἀκολουθῶν κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν: α) διὰ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα, τῆς ὑπαρχούσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, β) διὰ πάντα τὰ λοιπὰ ζητήματα, εἰκοσιπενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διορισθησομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως κατ' ἐλευθερὰν ἐκλογὴν.

Τὰ οὕτως ἐκδιδόμενα Ν. Δ. ἀνακοινούνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Αἱ ἀνωτέρω Κοινοβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς αὐτὰς τῶν σχεδίων νομοθετικῶν διαταγμάτων ν' ἀποφαίνονται ἐπ' αὐτῶν, ἄλλως θεωροῦνται ταῦτα ἔγκειμένα, ὑποβάλλονται ὡς τελικῶς πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Εἰς περιπτώσεις ἐξαιρετικῶς κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἰδίως ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὸν Στρατὸν, τὸν Στόλον καὶ τὴν καταδιόξιν τῆς ληστείας καὶ τῆς αἰσχροκερδείας, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις νομοθετικῶν διαταγμάτων, προτυπογεγραμμένων παρὰ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον Δ' β' Ἐπιτροπῆς.

Τὰ οὕτω ἐκδιδόμενα νομοθετικὰ διατάγματα ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ἐξουσιοδότη-
σιν δὲν περιλαμβάνονται ζητήματα, ἀφο-
ρῶντα τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκειν καὶ τοὺς
ἐκλογικοὺς ἐν γένει νόμους, διὰ τὰ ὅποια ἀ-
παιτεῖται προηγουμένως σύμφωνος γνωμο-
δότησις τῆς ἐν ἐδαφίῳ α' τριακονταμελοῦς
ἐπιτροπῆς».

**

Ἡ ἐμφανισθεῖσα πρὸς τῆς Συνελεύσεως
Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παγκάλου προέβη διὰ
τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς τὰς κάτωθι δηλώ-
σεις:

«Ἡ Κυβέρνησις ἥτις λαμβάνει τὴν τιμὴν
να παρουσιασθῇ σήμερον ἐνώπιον τῆς Συ-
νελεύσεως, καινοτομοῦσα ἐν τούτῳ δὲν προ-
τίθεται νὰ σᾷ κουράσῃ ἀπαγγέλλοντα μα-
κρὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ὡς, ἐκείναι
τὰς ὁποίας ὑμεῖς τε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
ἠκούσατε ἐν τῇ παρελθόντι.

Ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν μεγάλων δυσχε-
ρειῶν ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται τὸ
Κράτος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὡς καὶ
τῶν τεραστίων εὐθυνῶν, ἃς ἀνέλαβεν ἐπὶ
τῶν ὧμων τῆς ἡ Κυβερνήσεως μου θὰ ἐργα-
σθῇ διὰ πάσων τῶν δυνάμεων τῆς ὅπως
φανῇ ἀνταξία τῆς ἐμπιστοσύνης δι' ἣς ἠθε-
λε τυχὸν περιβληθῇ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ κατορθώσῃ
τὴν ἐφαρμογὴν χρηστῆς διοικήσεως ὡς καὶ
τὸν καθαρόν καὶ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν
ὅλων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ὅτι θὰ ἀ-
νορθώσῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ
ὁδηγήσῃ εἰς εὐνοϊκὰς λύσεις τὰ ἐκκρεμῆ ἐ-
ξωτερικὰ προβλήματα.

Ἐλπίζει ὅτι θὰ ἀνασυντάξῃ καὶ ὁργανώσῃ
τὰς ἐθνικὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυ-
νάμεις, ὥστε νὰ καταστῇ ταχέως τὸ ἔθνος
σεβαστὸν εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ πολύ-
τιμος φίλος εἰς τοὺς συμμάχους. Εἶνε βε-
βαία ὅτι πάση θυσίᾳ καὶ διὰ παντός οἰζο-
σπαστικῷ μέτρῳ θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς
ἐλπίδας καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ πάσχοντος προ-
σφυγικοῦ κόμου, ὅπως εἶνε ἐπίσης ἀπολύ-
τως βεβαία ὅτι θὰ ἐμπειροθῇ πλήρως τὴν
τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καθ' ὅ-
λον τὸ κράτος. Εἶνε βεβαία καὶ ἐκτετα-
ἀσφαλὴ περὶ τούτων τεκμήρια ὅτι θὰ ἐπα-
λείψῃ τὸ ἐθνικὸν χάσμα τὸ ὁποῖον ὑπῆρ-
ξεν ἡ πρωτεύουσα αἰτία τῶν ἐθνικῶν μας
συμφορῶν. Μετὰ ἀληθινὸν πόθον καὶ ἀποί-
θησιν θὰ χαρῶμεν ἐπὶ τῷ ἔθνει βέβαιον
περὶ τῆς διατυχίας. Καὶ ἐν τῇ συναισθη-
σὶ διὰ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν θὰ προφρα-

μεν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα, τὴν Ἑθνο-
συνέλευσιν καὶ τὴν Δημοκρατίαν θὰ ζητή-
σωμεν σήμερον ὅπως μᾶς περβάλῃτε διὰ
τῆς ἐμπιστοσύνης σας».

**

Κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ψηφί-
σματος ὁμίλησαν οἱ κ. κ. Σοφοῦλης, Κα-
ρασεβδάς, Ἀκρίδας, Μόδης, καὶ ὁ ἀντιβε-
νιζελικός κ. Σεχιώτης, ὅστις ἀφοῦ κατέ-
κρινε τὰς δημοκρατικὰς κυβερνήσεις, αἱ ὁ-
ποῖαι δὲν κατόρθωσαν διὰ τῆς διοικήσεώς
των ν' ἀπομακρύνουν τοὺς στρατιωτικοὺς
ἀπὸ τὴν πολιτικὴν, εἶπεν ὅτι ἀπὸ τῆς
στιγμῆς καθ' ἣν ἐπεκράτησε τὸ στρατιωτι-
κὸν κίνημα, ἡ συνέλευσις δὲν ὑπάρχει καὶ
δὲν δύναται πλέον νὰ ρυθμίσῃ τὴν κατά-
στασιν. «Μοναδικὸς—λέγει—ρυθμιστὴς τῆς
καταστάσεως εἶνε ὁ λαὸς, ὁ φυσικὸς ρυθμι-
στὴς, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καταφύγω-
μεν. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ πα-
ράσχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κυβερνή-
σιν, ἥτις εἶνε μόνη κυρίαρχος, καταργήσασα
συστηματικῶς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν».

Οἱ καταψηφίσαντες τὴν Κυβέρνησιν εἶνε
οἱ κ. κ. Σταῖκος ἢ Παπαδάκης, Δ. Χατζό-
πουλος, Λαμπρινάκης Β. Καραπαναγιώτης,
Ι. Λαδάς, Χ. Γρηγορίου, Δ. Λεονάρδος,
Θεμ. Σοφοῦλης, Σεο. Σοφοῦλης, Α. Κεν-
τσίρης, Ἀκρίδας, Μόδης, Γ. Τζώρτζης καὶ
Α. Ἀγαπητός.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς κ.
κ. Καραντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος, καὶ
ἐπανειλημμένως συσκέψαντες μετὰ τῶν φίλων
τῶν πληρεξουσίων, ἀπεφασίσαν ν' ἀποσπῶν
τῆς συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης τῆς
ἐκδηλοῦντες οὕτω τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν
ἐκδώσαντες ἀνακοινώσαντες, ὅτι ἐν ἡλλή-
στῇ δημοστεύομεν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς κ.
κ. Καραντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος, καὶ
ἐπανειλημμένως συσκέψαντες μετὰ τῶν φίλων
τῶν πληρεξουσίων, ἀπεφασίσαν ν' ἀποσπῶν
τῆς συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης τῆς
ἐκδηλοῦντες οὕτω τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν
ἐκδώσαντες ἀνακοινώσαντες, ὅτι ἐν ἡλλή-
στῇ δημοστεύομεν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς κ.
κ. Καραντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος, καὶ
ἐπανειλημμένως συσκέψαντες μετὰ τῶν φίλων
τῶν πληρεξουσίων, ἀπεφασίσαν ν' ἀποσπῶν
τῆς συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης τῆς
ἐκδηλοῦντες οὕτω τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν
ἐκδώσαντες ἀνακοινώσαντες, ὅτι ἐν ἡλλή-
στῇ δημοστεύομεν.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ Κ. CHIVRIEUX

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους ἡ «Νέα Ἐπο-
χὴ» ἀρχεῖται δημοσιεύουσα ἐν μεταφράσει τὸ
κλασσικὸν ἔργον τοῦ διασημοῦ στρατιωτικοῦ κρι-
τικοῦ τῆς Γαλλο-Πρωσίας «Πρωτάς», ταγματάρχου
Σιδριέ, περὶ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου.

Τὸ συνοπτικὸν τοῦτο βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐξε-
δόθη ὑπὸ τοῦ οἴκου Peyot τελευταίως, θεω-
ρεῖται τὸ μᾶλλον εὐσύννοπον, ἀμερόληπτον καὶ
ἀντικειμενικὸν ἔργον περὶ τῆς παγκοσμίου συρ-
ράξεως τοῦ 1914.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν
τῆς μεταφράσεως παρομοίου σοβαροῦ ἔργου,
ὅχι μόνον διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάλογον σύγ-
γραμμα Ἑλληνιστί, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ κατανόη-
σις τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐν
Ἑλλάδι, σπουδαίως διαφωτίζεται ἐκ τῆς στρα-
τιωτικῆς ἱστορίας τοῦ πολέμου τοῦ Σιδριέ.

Τὴν μετάφρασιν τοῦ «Παγκοσμίου Πολέ-
μου» τοῦ Σιδριέ ἐπιλοτέγησεν ἐπιφανὴς συν-
εργάτης τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὁ ὁποῖος ἐπλού-
τισε τὴν μετάφρασιν δι' ὑποσημειώσεων ἀπα-
ραιτήτων δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

κοστανίας. Ἡ δυσφορία τοῦ σώματος τῶν ἀξι-
ωματικῶν ἐστρέφεται κατὰ τῶν κυβερνήσεων τῆς
δεξιᾶς, αἱ ὁποῖαι δι' ἐκχωρήσεων, εἰς τὰς ὁ-
ποίας προέβησαν ἐλαφρὰ τῇ καὶ διὰ τοῦ πε-
ριφρήμου πρωτοκόλλου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν,
ἐγέννησαν τὴν δυσανεκσίαν τῆς Σεβρίας. Οἱ
Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ δι' ἰδιαίτερων δεσμῶν
συνδεόμενοι πρὸς τὸ γειτονικὸν ἔθνος εὐχόμενοι
τὴν σύμφωνον τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο
λαῶν πρὸς συνέχισιν τῆς γυνίμου συνεργασί-
ας ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Ἐωτηθεῖς ἐπὶ τῶν ἀξέσεων μετὰ τῆς Τουρ-
κίας καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς ἐλαιοποικτικῆς
συμβάσεως, ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος ἐδήλωσεν:

«Ἀπὸ τοῦ 1912 ὁ Ἕλληνας λαὸς εὐρίσκεται
ἀντιμέτωπος τῆς Τουρκίας ἐν τῇ διεκδικήσει
ἱερῶν δικαιωμάτων. Ὁφείλω νὰ διορθώσω
ὅτι μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ἔχουν δημιουργηθῇ
τοιαῦτα παρεξηγήσεις, ὥστε ἀπαιτεῖται ἐκατέ-
ρωθεν διολογούμενος πολλὴ θέλησις πρὸς λή-
θην τοῦ παρελθόντος. Ἡ κυβερνήσις μου ἔχει
τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἐλαιο-
ποικτικῆς συμβάσεως τῆς Ἀγκύρας θὰ μελε-
τήσωμεν τὴν σύμβασιν, καὶ θ' ἀποφασίσωμεν».

Εἰς ἐρώτησιν περὶ τῆς στάσεως ἐναντὶ τῶν
ἐξωκοινοβουλευτικῶν ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος
προέβη εἰς τὰς ἐξῆς δηλώσεις:

— Ὁφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι μέχρι στιγμῆς
ἡ στάσις τῶν ἐξωκοινοβουλευτικῶν εἶνε ἐκνο-
ποιητικὴ καὶ παρέχει τεκμήρια δι' ἔχον ἐπι-
γνώσιν τῆς καταστάσεως. Ἀπὸ τῶν ἐξωκοινο-
βουλευτικῶν ἐκφεύγεται νὰ ἐμμένῃ ἡ Κυβέρ-
νησις εἰς ὅσα διὰ τοῦ ἡφίστατος, τὸ ὁποῖον κα-
τέστη εἰς τὴν Ἑθνοσυνέλευσιν, ἀνέλαβεν ὡς
ὑποχρεώσεις. Ἄν αἱ ἐξωκοινοβουλευτικοὶ δὲν
φάνον ἡμετέρας, ἀδερματεῦτος ἐμμένοντες
εἰς αἰσθητὰ τοῦ παρελθόντος, δύναται νὰ θε-
ωρηθῇ βέβαιον ὅτι θὰ βαδίσωμεν συντόμως
πρὸς ἐκλογὰς καὶ ὁριστικὴν ὁμαλότητα. Εἰς τὸ
ὑποναγείον τῶν Ἑσωτερικῶν ἐδόθησαν ὁδηγίαι
διὰς μέγας τέλους Σεπτεμβρίου, πάντως ἐντὸς
τοῦ Ὀκτωβρίου ἔχωμεν κοινοτικὰς ἐκλογὰς.
Σὰ ἐπὶ ἀναλαβάνῃ διὰ τῶν ἐξωκοινοβου-
λευτικῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀποδόσεως ἐφαρμογῇ
τῶν ὁσων τὸ προχθεσινὸν ψήφισμα ἐπηγγέλθη.

Γενικῶς θὰ ἠδύνατο τις νὰ παρατηρήσῃ
ὅτι διὰ τῶν τελευταίων γεγονότων ἡ ἐσωτε-

ρική πολιτική κατάσταση οὐδεμίαν ἔλαβε ριζικήν μεταβολήν, διὲν δὲ ἐξακολουθοῦμεν τελοῦντες ὑπὸ τὸ κυβερνητικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922 διέπει τὴν Χώραν. Αἱ ἐλπίδες αἵτινες διευπλώθησαν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα περὶ ἐπανόδου τῆς Χώρας εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα δὲν φαίνονται ὅτι πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῶν προσεχῶς καὶ τὸ δημόσιον αἰσθημα τοῦ τόπου παραμένει ἀνικανοποίητον. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παγκάλου ἐγκρίνασα τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» ἐφωράθη ἐντελῶς ἀνυχολόγητος μόνον δὲ τὸ γεγονός ὅτι ἀπεδέχθη ἀσυστήτῃ τὴν μειοψηφίαν τοῦ ἐκλογικοῦ συστή-

ματος διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποδεικνύει τὴν εἰλικρίνειαν τῶν προθέσεων τῆς περὶ διενεργείας ἐκλογῶν ἐκφραζουσῶν τὴν γηϊσίαν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύει ἡ «Ν. Ἐποχή» τὸ πλήρες κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Μάρκοβιτς, ὅστις διεξῆγε μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνανέωσιν τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας. Αἱ δηλώσεις αὗται—μὴ διαφυσθεῖσαι μέχοι σήμερον—ἀποδίδουν τόσον πιστῶς τὸ πνεῦμα ὅπερ διέπει τοὺς Σερβικοὺς ἐπιστήμους κύκλους ὥστε νὰ περιτεύῃ πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον τῆς «Ν. Ἐποχῆς».

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἄνοδος εἰς τὴν αὐγὴν τῆς ν.α. κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀνάληψις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κοφινᾶ γεννᾷ τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον θέλουσι διατηρηθῆ καὶ υἰοθετηθῇ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως οἰκονομικὰ μέτρα καὶ ποῖα θὰ εἶναι ἡ τύχη τῶν πρὸς ψήρῃσιν κατατεθέντων ὑπ' αὐτῆς νεωτέρων νομοσχεδίων. Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ σοβαρὸν τῶν ρυθμισθέντων ζητημάτων ὡς καὶ τὸ ἐπεῖγον καὶ τὸ ἐξόχως ἐνδιαφέρον τῶν πρὸς ρύθμισιν ἐκκρεμῶν τοιούτων, εὐκόλως κατανοεῖ τὴν σπουδαιότητα τοῦ τιθεμένου ἐρωτήματος καὶ τὴν κρατοῦσαν παρὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις κύκλοις ἀνησυχίαν.

Ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐλευθέρου ἀγορᾶς καὶ ἡ ἐξακολουθήσις τῆς σχετικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως, ἡ τύχη τοῦ νομοσχεδίου περὶ «ἀνεπεξεργάστων καπνῶν, καὶ ἐξαγωγῆς αὐτῶν» ὡς καὶ τοῦ ἐτέρου περὶ τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων νομοσχεδίου, ὁμοῦ μετὰς ἐκκρεμούσας πρὸς ὑπογραφήν συμβάσεις καὶ τέλος αὐτῇ αὐτῇ ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ καὶ φορολογικὴ κατεύθυνσις τῆς νέας Κυβερνήσεως ἀποτελοῦν ἐρωτήματα, ἡ σπουδαιότης καὶ σοβαρότης τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποτιμηθῇ ἐν τῇ ἀντιλήψει οὐδενός. Ὁ κ. Κοφινᾶ εἰς σχετικὰς του δηλώσεις ἀπέφυγε νὰ διατυπώσῃ τι τὸ συγκεκριμένον παραπέμπας εἰς τὰς δημοσιογραφικῶς ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως ἐκφρασθείσας ἀντιλήψεις του. Οὐχ ἥτιον ἡ ἀναγραφείσα πληροφορία καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1925-26 θέλει κυ-

ρωθῇ καὶ νομοσχεδίου. Διατάγματος καὶ παραπεμφθῇ συμφώνως μετὰ τὸ τελευταῖον ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς τὴν τριακονταμελῆ κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπισκοπεῖ τὴν ὅλην οἰκονομικὴν κατάστασιν καθόσον σήμερον ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἐπεβάλλετο ἡ λεπτομερὴς καὶ διεξοδικὴ συζήτησις καὶ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν τε ἐξόδων καὶ ἐσόδων καὶ τῶν διατιθεμένων ὑπ' αὐτοῦ κονδυλίων.

Ὁ ἀντίκτυπος τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς δι' ὁρυστάσεως ἑβδομάδος ἐξεδηλώθη εἰς τοὺς χρηματιστηριακοὺς κύκλους μετὰ ὑποτιμητικὰς διαθέσεις καὶ χαλαρότητα τόσον τοῦ ξένου συναλλάγματος ὅσον καὶ τῶν χρεωγράφων. Ἡ τιμὴ τῆς λίρας, ἥτις ὑπὸ τῶν ἀνατιμητῶν εἶχεν ὠθηθῇ εἰς τὰ ὑπὲρ τὰς 300 δραχ. ἐλίπεδα κατεπεσεν ἅμα τῷ σχηματισμῷ τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἐξακολουθεῖ δὲ ἤδη κινουμένη περὶ τὰς 290 δραχ. κατὰ λίραν. Ἀντιθέτως ἡ ἀγορὰ τῶν ἀξιών καὶ χρεωγράφων, ὑποστᾶσα καὶ αὕτῃ τὴν ὑποτιμητικὴν ἐπίδρασιν, ἡρξισατο ἀτάσιστα εὐταίως ἡμέρας τῆς ληγουμένης ἑβδομάδος ν' ἀνακτᾷ πολλὰς τῶν ἀπολεσθεισῶν μονάδων τῆς καὶ νὰ δεικνύῃ ποιάν τινα ζωηρότητα. Γενικῶς κρατεῖ ἀνησυχία καὶ ἐπιφυλάξις, καθόσον ἀγνοεῖται ποῖα ἔσεται ἡ μέλλουσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδίᾳ ἡ στάσις αὐτῆς ἐναντὶ τῆς συναλλαγμιατικῆς μας καταστάσεως καὶ τῆς ἐλευθέρου ἀγορᾶς, παραμένει δ' ἄγνωστον κατὰ πόσον θέλει ἐπέλθῃ ἀλλαγὴ τις εἰς τὴν τραπεζικὴν τῇ, Ἑθνικῇ, Τραπεζῇ πολιτικῇ.

II. Γ.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ Κ. CHIVRIEUX

Ἀπὸ τοῦ προσεχὺς τεύχους ἡ «Νέα Ἐποχή» ἄρχεται δημοσιεύουσα ἐν μεταφράσει τὸ κλασσικὸν ἔργον τοῦ διασήμου στρατιωτικοῦ κριτικοῦ τῆς Περσικῆς «Πρωῆς», ταγματάρχου Σιβριέ, περὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Τὸ συνοπτικὸν τοῦτο βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ οἴκου Peyot τελευταίως, θεωρεῖται τὸ μᾶλλον εὐσύνυπτον, ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικὸν ἔργον περὶ τῆς παγκοσμίου συρράξεως τοῦ 1914.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν τῆς μεταφράσεως παρομοίῳ σοβαροῦ ἔργου, ὅχι μόνον διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάλογον σύγγραμμα Ἑλληνιστί, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ κατανόησις τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι, σπουδαίως διαφωτίζεται ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας τοῦ πολέμου τοῦ Σιβριέ.

Τὴν μετάφρασιν τοῦ «Παγκοσμίου Πολέμου» τοῦ Σιβριέ ἐπιλοτένησεν ἐπιφανὴς συνεργάτης τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὁ ὁποῖος ἐπλούτισε τὴν μετάφρασιν διὰ ὑποσημειώσεων ἀπαραιτήτων δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

ΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Συνελεύσεως ἀποχὴν τῶν τὰ δύο κόμματα τῆς δεξιᾶς τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλοπούλου ἐξέδωκαν τὰ κάτωθι ἀνακοινωθέντα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ κόμματος τοῦ κ. Καφαντάρη ἔχει ὡς ἐξῆς :

«Καὶ ὅταν τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν τὸ κόμμα ἡμῶν εἰς μάτην ἐπρότεινε καὶ ἐνθέρμως ὑπεστήριζεν ὡς μόνην σωστικὴν λύσιν τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως Γενικοῦ Συνσπισμοῦ, καὶ ὅταν βραδύτερον πάσῃ δυνάμει καὶ θυσίᾳ εἰργάζετο πρὸς ἀποσύρτησιν συνεχῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν καὶ σάλων πολιτικῶν, καὶ ὅταν ἐξαργέντος τοῦ κινήματος ἐπεδείκνυε συνένωσιν τῶν πολιτικῶν στοιχείων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρί-

σεως εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀπέβλεπε τὴν καθοδήγησιν τῆς χώρας εἰς λιμένα ἀσφαλείας καὶ γαλήνης, διὰ τῆς ταχύτερας ἀποκαταστάσεως τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος. Ἐτάρασεν ἡμᾶς ὁ ἐνδεχόμενος ἐκφυλισμὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Καθεστώτος εἰς οἰασθήποτε φύσεως ὀλιγαρχίαν ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἀποτροπῆς κινδύνων ἀνυπόστατων. Εἴχομεν καὶ τὴν γνώσιν καὶ τὴν πίστιν, ὅτι οὐδεὶς ἡπεῖλει πραγματικῶς κίνδυνος τὴν χώραν καὶ τὴν Δημοκρατίαν, ἀν' ἐπιδεικνυμένης τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας, ἐξέλιπον αἱ ἀόριστοι καὶ ἀσύστατοι ἀνησυχίαι προσερχόμενοι ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀβεβαιότητος.

Μόνῃ ἡ παρελκυσίς τῆς ἐκκρεμότητος ἐ-

νέπνεεν εις ἡμᾶς φόβους καὶ οἱ φόβοι ἡμῶν ἐπληθήθυσαν δυστυχῶς ἐκ τῶν πραγμάτων. Καθ' ὃν χρόνον ἐπιτακτικῇ τῆς Δημοσίας γνώμης ἀξίωσις καὶ πρωτοστῇ τοῦ Ἐθνους ἀνάγκῃ ἐπέβαλε τὸν πλήρη τὸν πνευμάτων ἀποπλυστὸν καὶ αὐστηρὰν τοῦ στρατεύματος ἀποχὴν ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἀναμίξεως, τὴν ἀποφυγὴν οἰασθήποτε βιαιότητος, εἰς τε τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἔξω καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους ἤρχισε διαμορφουμένη ἡ πεποιθὴς χάρις εἰς τὴν σημειωθείσαν κυβερνητικὴν εὐστάθειαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀναγκάσει ὅλην τὴν ἰσορροπίαν τὴν ἐπιτρέπουσαν εἰς αὐτὴν νὰ βαδίσῃ δραδέως μὲν καὶ οὐχὶ ἀπροσκόπτως ἀλλὰ σταθερῶς ἐπὶ τὰ πρόσθω πρὸς τὸν ὀριστικὸν τεματισμὸν πάσης ἀνωμαλίας, ὅλαι αἱ ἐνταῦθα γεννηθεῖσαι βάσεις μοι περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες ἐφυλλορροῦσαν διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 25 Ἰουνίου, πραξικοπήματος ἐκδηθέντος τὸ Κράτος ἡμῶν εἰς νέους βαθεῖς συγκλονισμοὺς καὶ τείνοντος ὅλως ἀδικαιολογήτως νὰ δημιουργήσῃ νέας ἀγεφυρώρους ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις.

»Διὰ τῆς συντελεσθείσης βιαιότητος καταλύσεως τῆς νομίμου τάξεως δὲν ἐπληγήσαν ἄτομα ἢ κόμματα ὠρισμένα, ἀνεγράφη ἡ μόνη βᾶσις ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιούνται τὰ ἐλεύθερα πολιτεύματα, ἡ δύναμις τῆς λαϊκῆς θελήσεως ἢ ἐκπροσωποῦμένη διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐθνους.

»Ἡ ἐπιδιωκόμενη ἐκ τῶν ὑστέρων νομιμοποιήσις τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας οὐδὲν θὰ ἐκάλυπτε καὶ οὐδὲν θὰ ἔσωζε θὰ προσέθετε δὲ ἀπλῶς ἐν ἑτὶ πλήγμα ἐναντίον τοῦ σαλευομένου οἰκοδομήματος τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

»Διότι ἤθελε καθιερώσει προηγούμενον ὁλέθριον, τείνον νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν ἔνοπλον ἐπιδρομὴν ὡς νόμιμον τρόπον κατακτῆσεως τῆς ἀρχῆς καὶ ἤθελε καταντῆσαι τὴν χώραν ἡμῶν ἐρμαιον ὅτε τῆς μιᾶς· καὶ ἄλλοτε τῆς ἄλλης ἀνευθύνου δυνάμεως.

»Ὅσον καὶ ἂν εὐχόμεθα εἰλικρινῶς νὰ ἐποδειχθῇ ὁ νέος οὗτος κλονισμὸς ἀκίνδυνος διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι μικρὰς περὶ τούτου τρέφομεν ἐλπίδας καὶ πλήρους ἀναστηλώσεως τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν.

»Δὲν ἔχει τὸ κόμμα ἡμῶν τὴν ὑλικὴν δύναμιν ὅπως ἀνορθώσῃ τὴν καταργηθεῖσαν κυριαρχικὴν τῆς Συνελεύσεως Ἐξουσίαν καὶ

ἐπιβάλλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς θεμελιώδεις τοῦ πολιτεύματος ἀρχάς.

»Ἀρνούμεθα ὁμῶς νὰ συμπράξωμεν εἰς τὸν ἀνωφελῆ τῶν ἀρχῶν τούτων διασυρμὸν τῆς ὑφ' οἰονδήποτε τρόπον συνεργασίας ἡμῶν μετὰ τῶν κυβερνώντων ἐν ὀνόματι τῆς ὑλικῆς βίας.

»Ταύτην ἔχει τὴν ἔννοιαν ἡ ἀπουσία ἡμῶν ἐκ τῆς Συνελεύσεως. Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὴν ἔνοπλον δύναμιν ἐξερχόμενοι τῆς πλάνης ἥτις παρέσθην αὐτοῦς, θὰ καταστήσουν τὴν ἀποχὴν ἡμῶν βραχείαν, σπεύδοντες αὐτοὶ οὗτοι νὰ ἀποκαταστήσουν ἀκέραιον τὸ κύρος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

»Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ εἶνε πᾶς τις βέβαιος ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ φάσει τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως θὰ ἐκτελέσωμεν πλήρως καὶ κατὰ συνείδησιν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον».

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ κόμματος κ. Μιχαλακοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὸ Κόμμα τῶν συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν κατόπιν μακρᾶς συσκέψεως ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν :

«Καθ' ἣν στιγμήν διὰ λόγους ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας ἐπεβάλλετο ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, πληρεξούσιοι τινὲς στρατιωτικοὶ καὶ μὴ, ἐνόμισαν ἐπιτετραμμένον νὰ παρασύρῳσι μέρος τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου εἰς νέαν ὀξυτάτην διαταραχὴν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας. Οἱ ἡγέται τοῦ τελευταίου πραξικοπήματος ἐδήλωσαν ὅτι ἀπεσκόπουν εἰς τῆς ἀνατροπῆς τῆς κυβερνήσεως, ὡς ἀποτυχούσης τάχα ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ παραμελησάσης τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας.

»Ἀλλ' ἡ δικαιολογία αὕτη, ἡ μεταφύρουσα τὸ κριτήριον τῆς καλῆς ἢ κακῆς πολιτείας μιᾶς κυβερνήσεως ἔξω τῶν νομίμων ὁργανῶν ἀνατρέπει οὐσιαστικῶς τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ δὲν ἔχει οὐδὲ τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς ἀληθείας.

»Προεβλήθη ἐν γνώσει τῆς ἀνακριβείας αὐτῆς, ὅπως καλύψῃ ἀπέναντι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ ἡ τάσις φιλαρχίας μὴ δυναμένη νὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ ἢ ἀσβέστους πρὸς δικτατορίαν πόθους.

»Διότι ἐγνώριζον κάλλιστα οἱ ἐκμεταλλευθέντες τὰς ἀγνὰς προθέσεις ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ὅτι ἡ Κυβέρνη-

σις ἡ περιβεβλημένη διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Συνελεύσεως ἀντιμετώπισε μὲν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατόν τρόπον τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα ἀπεργία πρωτοφανῆς διὰ τὰ οἰκονομικὰ χρονικά τῆς Εὐρώπης, ἐπιτυχία τοῦ προσφυγικοῦ δανείου καλυφθέντος 23 φορὰς, ὑδρευσις, φορολογικὰ μέτρα πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ κ.λ.π.» ἐν δὲ τῇ διαχειρίσει τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐχομένη στερεῶς τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ συνέσεως ἐνεργούσα ἐξησφάλισε πλήρη τὴν συμπάθειαν τῶν παλαιῶν μεγάλων συμμάχων καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἀγγλικῶν οικονομικῶν κύκλων, κατήγαγεν ἀναμφισβήτητον διπλωματικὴν νίκην ἐν τῷ ζητήματι τοῦ πρωτοκόλλου τῶν μειονοτήτων, ὅπερ ὑπογράφεν ἀπὸ προκατόχων κυβερνήσεων ἡκυρώθη τῇ ἐπινύσει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πιστοποιήσας τὴν ἀμεμπτον διαγωγὴν τῆς Ἑλλάδος, ὑπέγραψεν ὀριστικὴν συμφωνίαν κανονίζουσαν πάντα τὰ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἐπέτυχε τὸν ὀριστικὸν ἀποπλισμὸν τῆς Βουλγαρίας, τὴν δὲ ἀνανέωσιν τῆς μετὰ τῆς Σερβίας συμμαχίας διαχειρίσθη κατὰ τρόπον παρέχοντα βασίμους ἐλπίδας ὅτι αἱ οὐχὶ ἐξ ὑπατιότητος τῆς Ἑλλάδος ἀνασταλεῖσαι διαπραγματεύσεις θὰ ἐπαναληφθῶσι συντόμως ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν προσφάτων τηλεγραφημάτων.

»Εἰς τὴν ἐκείνην ἀκρότητι οἱ προβαλόντες τὴν δὴθεν ἀμέλειαν περὶ τὰς στρατιωτικὰς πηρασκέας· ὅτι, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑποθέσεων κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐν τῷ κατηγορημένῳ προϋπολογισμῷ, ἡ κυβερνήσις, παρὰ τὰς μεγάλας οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους, ἀνέγραψε διὰ τικτικὰς καὶ ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τὸ ἐν δισεκατομμύριον ὀκτακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐξ ὧν περὶ τὰ ἑκατόσια ἑκατομμύρια δι' ἐκτάκτους προμηθείας, ἅμα δὲ ἐδηλώθη εἰς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπῇ, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ συμπληρωματικοῦ προσφυγικοῦ δανείου, θὰ διέθετε προσδέτως διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἄλλα τριακόσια ἕως τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

»Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῶν ἠθικῶν ἐλατηρίων ὅσα ἐκίνησαν καὶ ἐστήριξαν τὰς ἐξεγέρσεις τῶν 1909 καὶ 1922 συνέτρεχεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλ' οἱ ὑποβάλλοντες πρὸς ἀπο-

πλάνησιν τὰς ἃς προέβαλον δικαιολογίας ἐσπευσαν νὰ ἀποκαλύψωσι καὶ τοὺς πραγματικούς σκοποὺς τῶν εὐθὺς ὡς ἐπεΐσθησαν ὅτι ἡ κυβερνήσις ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀποφύγῃ αἱματοχυσίας ἀπεφάσισε νὰ ἀφίσῃ τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἄλλως τε καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμῃ ἐβδομαδῶν ἐπροσπάθησε νὰ παραδώσῃ, τοῦ προέδρου αὐτῆς προσενεχθέντος νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ὡς ἀπλοῦς ὑπουργὸς ἐὰν ἐκρίνετο σκόπιμον.

»Εὐθὺς ὡς ἐθεωρήθη ἐξησφαλισμένη ἡ επικράτησις τοῦ κινήματος, οἱ γενόμενοι κύριοι τῆς καταστάσεως δὲν ἠρκέσθησαν πλέον εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως ἀλλὰ ἀποκρούοντες πᾶσαν ἄλλην λύσιν προσέβησαν εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς, ἐγκαθιδρύοντες διὰ τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν καθαρὰν δικτατορίαν. Οὐδὲ μεταβάλλει τὰ πράγματα ἡ πρὸς ἐπιτυχίαν κοινοβουλευτικοῦ «μανδύου» καὶ «αὐτοπιν» προηγουμένων ἐξωδίκων συμβιβασμῶν σύγκλησις τῆς Συνελεύσεως ἐφ' ὅσον οἱ βίᾳ κρατήσαντες ἐξήγγελλον ἥδη ἀνεπιφύλακτως ὅτι δὲν προτίθενται νὰ σεβασθῶσι ἐναντίως ἀποφάσεις τοῦ κυριάρχου Σώματος καὶ ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν ἐπὶ χρίσμα ἐπιζητεῖται μόνον χάριν ἐμφανίσεως «διὰ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς χώρας».

»Εἶναι κατάδηλον ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἡ σημερινὴ (χθρσινῇ) συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως οὐδαμῶς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς καὶ ἀποτελεῖ παρωδίαν εἰς τὴν ἐν τῷ κόμμα τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν δὲν δύναται νὰ συμπράξῃ ἀφίνον ἀκεραίας τὰς εὐθύνas τῶν συνεπειῶν τῆς καταστάσεως εἰς τοὺς δημιουργοὺς αὐτῆς».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐγγραφεῖς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ε. ε. ἤτοι ἀπὸ τοῦ 15ου τεύχους συνδρομηταὶ ἡμῶν δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐξάμηνος αὐτῶν συνδρομὴ λήγει μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 41ου τεύχους. Ἡ μὴ ἐπιστροφὴ τοῦ προσεχοῦς 42ου τεύχους σημαίνει τὴν σιωπηρὰν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν δι' ἐν εἰσέτι ἐξάμηνον.

Ἐξάμηνοι συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ τριμήνιοι Ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΚΟΒΙΤΣ

Τὸ πλήρες κείμενον τῶν δηλώσεων πρὸς τοὺς δημοσιογράφους τοῦ κ. Γιοβάν Μάρκοβιτς ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνο-σερβικῶν διαπραγματεύσεων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Γνωρίζω τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς σας καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφίσω νὰ μοῦ θέσετε ἐρώτημα, διότι γνωρίζω τί θὰ μὲ ἐρωτήσετε...

» Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου βεβαιοῦντος, ὅτι ἡ ἀφίξις μου εἰς Ἀθήνας ἦτο σχετικὴ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν Σερβο-ελληνικῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τὴν ἐπεχρέωσιν νὰ νῆ συναντηθῶ μετὰ τοὺς Ἑλληνας πολιτικούς καθ' ὅλην τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν μου, ἔστω καὶ μετὰ τοὺς καλοὺς προσωπικοὺς φίλους μου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν ἔκαμα τὰς συνήθεις ἐπισκέψεις, ἀλλὰ μόνον τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀφῆκα τὸ ἐπισκεπτῆριόν μου εἰς τὴν κυρίαν καὶ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, τὸν κ. Καφαντάρην, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰ ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπισκεφθῶ. Ἀπέφυγα μάλιστα νὰ συνομιλήσω καὶ μετὰ τοὺς συναδέλφους μου τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ δώσω εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις συναδελφούς μου νὰ πιστεύουν, ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς μου εἶχε τί τὸ ἐπίσημον. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπολιορκήθησαν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους, διότι ἐκάστη ἐφημερίς ἀπέστειλε νὰ λάβῃ συνέντευξιν. Εἰς ἐξ αὐτῶν μάλιστα μοῦ ἐτηλεφώνησε τὸ μεσσηνικὸν παρακαλῶν με νὰ τὸν δεχθῶ ἁπλῶς ἔστω καὶ ἐὰν δὲν τοῦ ἔλεγα τίποτε.

» Ἀποκαλῶ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ὀλίγον ὑποβολιμαίαν καὶ εὐρίσκω, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς εἶνε ἀκριβής. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἡ διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων ἐγένετο δυσμενῶς δεκτὴ καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἦτο εὐνόητον νὰ παρουσιασθῇ ἡ διακοπὴ αὕτη ὡς συνέπεια τῆς ἐπιθυμίας τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως νὰ διακόψῃ τὰς διαπραγματεύσεις λόγῳ τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων τῆς. Ἡ ἀριεὶς μου εἰς Ἀθήνας ἐδῆσε νὰ ἐξημενηθῇ ὡς μετὰ νομίας τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως. Εἶμαι γνωστὸς ὡς μέγας φίλος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Τύπος ἔγραψεν, ὅτι ἡ Σερβία ἀντελήφθη ὅτι αἱ ἀξιώσεις τῆς ἦσαν ἀπαράδεκτοι καὶ θέλονσα νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας. Οἱ συναδέλφοι

μου τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος ἔσχον πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς λόγους τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἔδωσα σχετικὰς πληροφορίας εἰς ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων συνητήθη... Αἱ Σερβικαὶ ἀξιώσεις οὐ μόνον δὲν εἶναι ὑπερβολικαὶ ἀλλὰ τοῦναντίον εἶνε ἐλάχισται ἐν σχέσει πρὸς ὅ,τι ἀπαιτεῖτό συμφέρον μας.

» Ζητοῦμεν διοικήσιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης. Οἱ Ἕλληνες μᾶς ἀπαντοῦν, ὅτι πρέπει νὰ παραμεινῇ ἡ διοίκησις τῶν καὶ ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα θὰ μᾶς παράσχουν πάντα τὰ δυνατὰ πλεονεκτήματα. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νὰ ὑπογράψωμεν συνθήκην. Ἀλλ' ἡ συνθήκη εἶνε συνθήκη. Οὔτε ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, οὔτε ὁ κ. Κακλαμάνος θὰ εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γραμμῆς διὰ νὰ ἴδουν πῶς ἡ ὑπηρεσία θὰ λειτουργήσῃ. Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θὰ εἶνε ἁπλῶς Ἕλληνες ὑπάλληλοι μετὰ τοὺς ὁποίους θὰ προκύπτουν καθ' ἑκάστην πολλὰ διαφορὰ. Καὶ ἐνῶ μετὰ τὴν Βελιγραδίον καὶ Ἀθηνῶν θὰ ἀνταλλάσσεται διπλωματικὴ ἀλληλογραφία τί θὰ γίνῃ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐμπορικὴ μας κίνησις; Οἱ Ἕλληνες λέγουσιν ὅτι θὰ θιγθῇ ἡ Ἑλληνικὴ κυριαρχία ὅταν ἡ γραμμὴ Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης περιέλθῃ ὑπὸ τὴν διοικήσιν τῆς Σερβίας. Ἀλλὰ πῶς ἡμεῖς οἱ Σέρβοι εὐρίσκουμεν ὅτι ἡ κυριαρχία μας δὲν θίγεται ὅταν ἡ γραμμὴ Κένανι—Μοναστηρίου διοικῆται τελείως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; Πρόκειται περὶ δύο ταυτοσήμεων περιπτώσεων καὶ ἡ διαφορὰ ἔγκειται μόνον εἰς τὸ μήκος τῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἐδῶ εἰμὴ περὶ ἀρχῆς καὶ οὐχὶ περὶ χιλιόμετρων! Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐφρόνουν ὅτι ἡ κυριαρχία τῶν ἐθίγετο ὅταν ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων ἐξεμεταλεύετο τὴν γραμμὴν αὐτὴν καὶ ἤδη ὅτε τὴν ἡγοράσαμεν ἡμεῖς καὶ θέλωμεν νὰ τὴν ἐκμεταλευθῶμεν βλέπουν τὴν κυριαρχίαν τῶν διγομένην. Ἡμεῖς ἡγοράσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ οὐχὶ τὸ ἔδαφος. Οἱ ξένοι διπλωμάται εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθηκα τὰς ἰδέας αὐτάς μετὰ ἐδικαίωσαν εὐρόντες ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις εἶναι ὑπερβολικαί...

« Ἡδη ἂν ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ εἰς τοῦτο οἱ Ἕλληνες ἐπέδειξαν τελείαν ἑλλειψιν καλῆς

φελήσεως, ὅπως καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρόμων Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἐλευθέρα Ζώνη δὲν μᾶς ἐδόθη ἁπλῶς ὡς ἀφρημένος ἀριθμὸς τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἀλλ' ὡς λιμὴν καὶ ἀκριβῶς αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἔχομεν ἀνάγκην. Ὅταν ἀντελήφθημεν, ὅτι ἡ Ἐλευθέρα Ζώνη ἦτο πολὺ μικρὰ καὶ ἀχρηστος διὰ τὰς ἀνάγκας μας ἡναγκάσθημεν νὰ ζητήσωμεν τὴν εὐρυσίν τῆς. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες, ὡσεὶ νὰ προειδόντο, ἐσχημάτισαν πέριξ τῆς ἡμετέρας ζωῆς τὴν ἰδικήν των καὶ οὕτω μᾶς ἐκύκλωσαν τελείως. Οἱ Ἕλληνες βλέπουν πάντοτε εἰς πάσας τὰς ἐξηγήσεις τῆς ἀπώσεώς μας κίνδυνον, ὅτι θὰ καταλάβωμεν τὴν Θεσ-

σολονίκην. «Διὰ τί νὰ καταλάβωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐδώσαμεν; Ἄν ἐσκοπεύαμεν νὰ καταλάβωμεν τὴν Θεσσαλονίκην ἔσχομεν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη δὲν θὰ μᾶς ἐστοίχιζε τίποτε. Πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἦτο εἰς χεῖρας μας καὶ ὅτι ἡμεῖς σᾶς τὴν ἐδώσαμεν».

Ἐν τέλει προεβλήθη εἰς τὸν κ. Μάρκοβιτς ἡ ἐξῆς ἐρώτησις.

«Πότε θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ διαπραγματεῖς ὑμεῖς μετὰ τῆς Ἑλλάδος;»

Ὁ κ. Μάρκοβιτς ἀπήντησεν:

«Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀποφασίσῃ νὰ δεχθῇ τὰς δικαίας ἀξιώσεις μας».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Δ'.

Ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὅτι ἡ βάσις τῆς Ἀνατολικῆς πολιτικῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας εὐρίσκειται ἐν Ἰνδίας, καὶ ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τῆς πολυτίμου ταύτης κτήσεως ἀποτελεῖ τὸ κέντρον ὅλων τῶν ἐλιγμῶν καὶ ἐνεργειῶν τῆς Βρετανικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζήτηματι, εὐκόλουν εἶναι νὰ κατανοήσῃ τὴν στρατηγικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου. Ἀφ' ἧς δέ, συνεπείᾳ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἡ Γαλλία κατέλαβε, καὶ ἐξακολουθεῖ κατέχουσα, τὴν Συρίαν, ἡ ἐν τῇ Μεσογείᾳ πρόσφορος διὰ τὰ Βρετανικὰ σχέδια θέσις τῆς Κύπρου ἀπέβη ἔτι σπουδαιότερα.

Ἡ εἰς τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολὴν διεισδύσις τῆς Γαλλίας ὑπῆρξεν ἀνεπιθύμητον διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς γεγονός, τοσούτω μᾶλλον ἀνεπιθύμητον, καθόσον τὸ ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου Βρετανικὸν κράτος δὲν παρουσιάζει πλέον τὴν στερεότητα τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς κατοχῆς. Κατὰ τῆς τοιαύτης Γαλλικῆς διεισδύσεως ἐχρειάζετο ἐν σοβαρὸν ἀντίρροπον, ἡ δὲ δημιουργία τοῦ νεοτεύκτου Βασιλείου τοῦ Ἰράκ καὶ ἡ Βρετανικὴ «ἐντολή» ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης ἀποτελοῦν ἀκριβῶς τὰ κατὰ ἔξῃ ἀντίρροπα τῆς Γαλλικῆς παρουσίας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Τὸ κατὰ θάλασσαν τοιοῦτο εἶναι ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου, καὶ ἐντεῦθεν

ἐξηγεῖται πῶς, μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου καὶ τὴν σύναψιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συνθηκῶν περὶ εἰρήνης, ἡ Μεγάλῃ Βρετανία ὄχι μόνον δὲν ἔσπευσε ν' ἀποδώσῃ τὴν Νῆσον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' εἰς διατράνωσιν τῶν μυχιῶν προθέσεων τῆς ἐφρόντισε νὰ παράσχῃ τὴν ἐλλείπουσαν τυπικὴν ἐκφράσιν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς διὰ τῆς προσαρμογῆς τοῦ Κυπριακοῦ πολιτεύματος πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν πραγματικὴν κατάστασιν (Letters Patent 10ης Ματίου 1925 καὶ Order in Council 6ης Φεβρουαρίου 1925).

Ὑπὸ μίαν τοιαύτην γωνίαν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ παρατηρῇται καὶ ἐξετάζεται τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, ἐὰν δὲν θέλωμεν ν' αὐταπατώμεθα μετὰ τὴν πεπλανημένην ἰδέαν, ὅτι ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσωμεν διὰ ν' ἀποκατασταθῇ ἐθνικῶς ἡ Νῆσος, καὶ ἐὰν ὄντως δὲν ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀθροίζωμεν ἀποτυχίας ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ζητήματος. Τὸ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐκαστὸς τὸ παράδειγμα τοῦ Παλμερ-στῶνος, ἀποδώσαντος τὴν Ἑπτανήσον, ἀποτελεῖ πολιτικὴν φιλολογίαν, μηδεμίαν ἀσκούσαν ἐπίδρασιν εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους αὕτη ἀκριβῶς προορίζεται. Ἐπιχειρήσας τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῷ Δυτικῷ μετώπῳ, ὁ τότε ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας λόρδος Ρόμπερτ Σέσιλ εἶχε δηλώσῃ ἐπισήμως ὅτι οἱ σύμμαχοι δὲν θὰ προέβαινον εἰς καμμίαν ἀπο-

λύτως προσάρτησιν ξένης χώρας και ότι πάντα τα εδαφικά ζητήματα θα ελύοντο επί τη βάσει του δικαίου της εθνότητας και της αυτοδιαθέσεως των λαών». Και όμως η ταύτα ισχυριζόμενη και διακηρύττουσα δι' ενός των επισημοτάτων αντιπροσώπων της Μεγάλης Βρετανίας προσήρτησεν εις το Κράτος της την Κύπρον παρά την εκπροσωπούμενην θέλησιν των κατοίκων της, ζητούντων επιμόνως, απαρεκκλίτως και αδιαλλάκτως την ένωσιν των μετά της Ελλάδος. Είς τον βωμόν του Βρετανικού συμφέροντος έδυσιάσθη το δίκαιον της Κύπρου, και το τραγικότερον είναι ότι την θυσίαν ταύτην—την προσάρτησιν—προσυπέγραψε καταστέλλουσα τους παλμούς της επαναστατημένης καρδιάς της και σπογγίζουσα τα δάκρυα του σπαραγμού της η Ελλάς, προσυπέγραψε δίς, εν τη συνθήκη των Σεβρών της 10ης Αυγούστου 1920 και εν τη τροποποίησιν εκείνην Συνθήκης της Λωζάννης της 24ης Ιουλίου 1923.

Το δίκαιον της Κύπρου έδυσιάσθη. Η Αγγλία, στηριζόμενη εις την τελευταίαν ταύτην συνθήκην, ανεκήρυξε την Κύπρον εις Βρετανικήν αποικίαν και κατήρτισε διά των ανωτέρω σημειωθέντων Βασιλικών Διαταγμάτων και των συναφών τούτοις οδηγίων προς τον Κυβερνήτην της Κύπρου τον τύπον του πολιτεύματος της ούτω δεσμευθείσης εκ νέου Νήσου. Θα ήτο άσκοπον, να ενδιατριψή τις περισσότερον εις το συντελεσθέν γεγονός και ν' αναπτύξη διά μακρών την διαπραχθείσαν εις βάρος της Κύπρου αδικίαν.

Άρχει μόνον να σημειωθῇ, ότι ο μὲν ετήσιος φόρος εἰς 93.000 περίπου λιρών παραμένει εις βάρος της Κύπρου, παρά την ρητήν εκ της Συνθήκης της Λωζάννης παραίτησιν της Τουρκίας—διά την διατήρησιν της συντριπτικής ταύτης φορολογίας δύναται τις να ψέξη και την εν Λωζάννῃ Ἑλληνικήν αντιπροσωπείαν, μη μεριμνήσανσαν εις το να τεθῇ εν τη Συνθήκῃ διάταξις απαλλάττουσα ορίστικώς την Κύπρον—ή δὲ πολιτειακή και διοικητική μεταρρυθμίσεις περιωρίσθη εις έπουσιώδη τινα αντικείμενα, κατ' οὐδένα τρόπον δυνάμενα να επηρεάσουν την περαιτέρω τύχην της Νήσου.

Το Νομοθετικόν Συμβούλιον διατηρεῖται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς, ἂν μὴ καὶ πλείονας, περιορισμούς, ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκλεγόμενα ἀκόμη ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, δέον νὰ κέκηνται τὴν Βρετανικὴν ὑπηρεσίαν.

ὅτι, οὐδεὶς νόμος, ὑπὸ τοῦ Σώματος τούτου ψηφισόμενος, δύναται νὰ λάβῃ ἰσχὺν ἄνευ τῆς κυρώσεως τοῦ Κυβερνήτου, ὅστις, ἐν τούτοις μετέχει, ὡς πρόεδρος, τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, καί, τὸ σπουδαιότερον, οὐδὲν σχέδιον νόμου ἢ ψηφίσματος δημοσιονομικῆς φύσεως δύναται νὰ προταθῇ ὑπ' ἄλλου τινός, πλην τοῦ Κυβερνήτου ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ (ἄρθρον 38, Διάταγμα τοῦ Βασιλέως ἐν Συμβουλίῳ τῆς 6ης Φεβρ. 1925).

Τὸ ὅτι ηὐξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ἀναβιβασθεὶς εἰς δώδεκα, δύναται μὲν νὰ ικανοποιῇ, ὡς ἔγραψα ἀλλοῦ, τὴν στατιστικὴν διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁρθῆς ἀναλογίας ἐναντι τοῦ Ὀθωμανικοῦ στοιχείου τῆς Κύπρου, μὴ ἀποτελοῦντος ἄν τὸ πέμπτον τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀποστέλλοντος τρεῖς ἀντιπροσώπους εἰς τὸ Ν. Συμβούλιον, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐξυπηρετεῖ τὴν Κυπριακὴν ἀποψιν, ἐφόσον ἔχει αὐξηθῇ ταυτοχρόνως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀγγλικῶν μελῶν εἰς ἑννέα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ συνδεδεμένη μετὰ τῶν Τουρκικῶν μελῶν παράταξις αὐτῶν ἐν ὧρα ψηφοφορίας νὰ ἐξουδετερώνῃ τελείως τὴν ἐνιαίαν καὶ σύσσωμον Ἑλληνικὴν παράταξιν! Ὅταν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὅψιν, ὅτι τὰ ἀνεπίσημα καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔχουσι παρὰ συμβουλευτικὴν μόνον ψῆφον καὶ δὲν παροικαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς συνεδριάξεις δύναται κάλλιστα νὰ κατανοήσῃ ποῖαι εἶναι αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι, τὰς ὁποίας ἀπολαύει καὶ ὑπὸ τὸ νέον καθεστὼς ὁ Κυπριακὸς λαός, τοῦ ὁποίου ἡ μεγίστη πλειονότης—τὸ Ἑλληνικὸν δηλ. στοιχεῖον—ἐξακολουθεῖ νὰ διατελλεται ἐν τῷ σχετικῷ Διατάγματι ἀπὸ τῶν Μωαμεθανῶν ἐκλογέων διὰ τῆς βδελυρᾶς ὀρηκτικῆς προσωνομίας «μὴ Μωαμεθανοί»!

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, οὐδαμῶς ἄπορον εἶναι, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου ἔσπευσε διὰ ψηφίσματός του, διαβιβασθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Νήσου πρὸς τὸ Βρετανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν, νὰ διερμηνεύσῃ τὴν βαθυτάτην ἀπαγόρευσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ τὸ διαπραχθέν εἰς βάρος τῶν ἑθνικῶν πόθων καὶ τῶν πολιτικῶν προσδοκιῶν του ἀδίκημα. Καὶ τοῦ μὲν ψηφίσματος ἡ τύχη εἶναι γνωστὴ ἐκ τῶν προτέρων.

Ἐναι γνωστὴ ἐκ τῆς τύχης, τὴν ὁποίαν ἔσχον πάντα μέχρι τοῦδε τὰ αἰτήματα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, εἴτε τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν εἴτε τὸ πολίτευμα αὐτοῦ ἀφεώρων. Ἀλλ' οἱ δὲν δύναται τις νὰ προεικάζῃ μὴδὲ νὰ προεξοφλήσῃ, εἶναι τὸ εἶδος καὶ ἡ ἔκτασις τῶν συναισθημάτων, ἅτινα ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ παρὰ τῷ Κυπριακῷ λαῷ ἡ τοιαύτη Βρετανικὴ πολιτικὴ. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι καὶ ἡ χειροτέρα πολιτικὴ δύναται νὰ θεωρητῇ ἄψογος, ἐφόσον δὲν συναντᾷ ἐνεργὸν ἀντίδρασιν.

Οἱ Κύριοι ἕως τῶρα ἐράδισαν τὴν ὁδὸν τῆς νομιμοφροσύνης, περιορισθέντες εἰς τὴν ἀκατάκριτον διατύπωσιν αἰτημάτων καὶ τὴν ἥμισυ ὀκνηρὰν ἀποστολὴν ὑπομνημάτων εἰς Λονδίνον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ κατέχουσα τὴν Νήσον των Δύναμις θ' ἀνεγνώριζε τὰς δικαίας ἐπιθυμίας των. Ἀκόμη καὶ τώρα παρὰ τὴν ἀπελπισίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐβύθισεν ἡ τελευταία περιπέτεια, δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποστῶσι τῆς ἀπόγου στόσεώς των, καὶ ἐνῶ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς συντελεσθείσης πολιτειακῆς μεταβολῆς, ἀπεφάσισαν ἐν τούτοις νὰ τὴν ἀναγνωρίσωσι μετέχοντες τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἀποτελεῖ ὄντως πολιτικὴν ἀσυνέπειαν, ἡ ὁποία κατ' οὐδὲν εἶναι προωρισμένη νὰ προαγάγῃ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ δέον ν' ἀποδοθῇ προφανῶς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐξαντληθῶν ὅλα τὰ νόμιμα μέσα καὶ μετ' αὐτῶν τὰ τελευταῖα περιθώρια τῆς ὑπομονῆς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Πέραν ὅμως τούτων, ποῖος δύναται νὰ εἴπῃ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ποῖος θὰ εὐρεθῇ διὰ νὰ καίσῃ ἕνα ἀηλιτισμένον μικρὸν λαὸν διὰ ταύτην ἡ ἐκείνην τὴν ἐνέργειάν του, ἕνα λαὸν διεκδικοῦντα ἀπὸ ἡμῶς αἰώνως τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν του διὰ τῶν νομιμοτέρων μέσων, χωρὶς νὰ τὴν ἐπιτυχάνῃ, καὶ στέργοντα καὶ ταύτην προσωρινῶς νὰ παραμερίσῃ χάριν μιᾶς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτελείας χωρὶς καὶ εἰς τὴν περιορισμένην αὐτὴν ἀξίωσιν ν' ἀποδειγθῇ τιχηρότερος; Οἱ Ἀγγλοὶ κατέχουσι τὴν Κύπρον διὰ τὸ πολιτικὸν συμφέρον των. Ἀλλὰ τοῦ Βρετανικοῦ συμφέροντος ἐπικρατέστερον εἶναι τὸ ἐθνικὸν δίκαιον τῆς Νήσου. Τὸ δίκαιον δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σφραγίσεται ἐπ' ἀπειρον.

Ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Κύπρου κατοχῆς τῆς ἠδίκησε μὲν τὴν Νήσον, ἠδίκησεν ὅμως καὶ ἑαυτήν, ἀναγκα-

σθεῖσα ν' ἀθετήσῃ τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ μεγαλοστόμους κατὰ τὸν πόλεμον ἐπαγγελίας της. Κατέδειξε δὲ καὶ πολιτικὴν ἀστοχίαν, διότι, τροποποιήσασα ὡς ἐτροποποίησε, τὸ κυβερνητικὸν σύστημα τῆς Νήσου, ἀπεμάκρυνε πᾶσαν ἐλπίδα αὐτοδιοικήσεως ἥτι πραγματοποιοῦμένῃ θὰ ἠδύνατο ὁπωσδήποτε, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐνώσεως, νὰ προσάγῃ *προσωρὴν* τινὰ ἱκανοποίησιν καὶ ἀνακούφισιν εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν.

Μετὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατὰστασιν, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο τι εἰς τὴν Κύπρον ἢ νὰ ἐντείνῃ τὸν ἀγῶνα πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν θεμιτῶν ἀξιώσεών της. Καὶ γινώσκουσιν οἱ ἐν Κύρῳ ἰθύνοντες αὐτὸν τίνα εἶναι τὰ ἐνδεδειγμένα πρὸς τελεσφόρησιν μέσα. Ἀχρησιμοποιηθῶσι ταῦτα μετὰ τῆς προσηκούσης ἐμμονῆς καὶ πίστεως πρὸς τὴν Κυπριακὴν ἰδέαν, καὶ θὰ ὀδηγήσωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἀνεξαιρέτως καταλήγουσιν ὅλοι οἱ πρὸ μηδεμιᾶς θυσίας ἀναστελλόμενοι καὶ πρὸ μηδενὸς κινδύνου ὁρῶντες ἰδεολογικοὶ ἀγῶνες—εἰς τὴν ἐπιτυχίαν.

Δ. Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν κ. κ. συνδρομητῶν δὲν κατέβαλον τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν των δι' ἣν εἶχον ἐγγραφῇ δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ἐτησίας συνδρομῆς, ἥτις λήγει τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ε. ἔτους.

(Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου)

δέκα κογχύλια, τὸ δὲ ὀλίγον ἀντακαῖον (εἶδος ἰχθύος).

Καὶ ἡ περίφημος ἐν πρυτανείῳ αἰτησιζήτο ἡκιστα πολυτελής. Ὁ Σόλων προσέταξε νὰ παρῇ κριθινὸν ἄρτον πρὸς τοὺς ἐν πρυτανείῳ σιτουμένους, νὰ προσπαρθέσῃ δὲ ἄρτον ἐκ αἰτοῦ μόνον κατὰ τὰς ἐορτάς. Ὅτε δὲ παρέδετον γεύμα εἰς τοὺς Διοσκούρους οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρυτανείῳ, ἐπὶ τῶν τραπέζων ἔθετον τυρόν, λεπτὸν τινα κριθινὸν ἄρτον, ἐλαίας καὶ πράσα, ὑπομιμνήσκοντες οὕτω τὴν ἀρχαίαν ἀγωγὴν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς τετάρτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος ἀναφαίνεται καὶ ἐν Ἀθήναις πολυτέλεια φαγητῶν καὶ μαγειρῶν πλήθος.

Δημήτριος δ' Φαληρεὺς κατ' ἀρχάς ἐγεύματιζε παραθέτων παντοίας ἐλαίας καὶ τυρόν νησιωτικόν, ὅτε δὲ ἐπλούτησεν, ἐπετέλει καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμπρὰς εὐωχίας καὶ συμπόσια ἔχων πλήθος συνδείπνων. Ἡγόρασε δὲ τὸν ἄριστον τῶν τότε μαγειρῶν, τὸν καλούμενον Μοσχίωνα καὶ τὸσαῦτα ἦσαν τὰ παρὰ σκευαζόμενα καθ' ἡμέραν, ὥστε ὁ Μοσχίων ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν φαγητῶν, αἷτινα ἐδώρει πρὸς αὐτὸν ὁ Δημήτριος, ἐντὸς δύο ἔτων ἠγόρασε τρεῖς μεγάλας οἰκίας, καὶ ἐφέρετο ὑβριστικῶς πρὸς ἐλευθέρους παῖδας καὶ ἐπιφανεστάτας γυναικας.

Πολυτελής περὶ τὰ δαίπνα καὶ τὰς σιτηγικὰς ἐσιτάσεις ἦτο καὶ ὁ στρατηγὸς Τιμόθεος ὁ υἱὸς τοῦ Κόνωνος. Οὗτος παραληφθεὶς ποτε ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐσιταθεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς, εἶπε πρὸς τοὺς οἰκείους ἐπαυελθὼν, ὅτι οἱ παρ' ἑτῷ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν καλῶς διήγουσιν. Ἐκτοτε δὲ ὁ Τιμόθεος ἔψεγε τὰ πλυτέλη καὶ φορτικὰ δαίπνα, ὥς μὴ εὐφραίνοντα τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

Χαριέντως δὲ περιγράφει Ἀττικὸν δαίπνον ὁ παρῶδες Μάτριν παρῶδων Ὁμηρικὸς στίχος. Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ποιήματος τούτου «δαίπνά μοι, ἔννεπε Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλά» εἶνε παρῶδία τοῦ πρώτου στίχου τῆς Ὀδυσσεΐας «ἦνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά» ὁ τρίτος στίχος παρῶδία τοῦ 164 στίχου τοῦ ζ' τῆς Ὀδυσσεΐας. κλπ.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἠγάπων λίαν τοὺς ἰχθύς οὓς κατ' ἐξοχὴν ἔλεγον ὄψα δηλ. προσφάγια. Διὸ οἱ ἰχθυοπῶλαι πολλάκις καὶ ἀντὶ μεγάλης τιμῆς ἐπώλουν τοὺς ἰχθύς καὶ ὑβριστικῶς ἐφέροντο πρὸς τοὺς ἀγοράζοντας, οἱ δὲ κωμικοὶ ποιηταὶ πλείστα

λέγουσι κατὰ τῶν καταράτων καὶ ἀνδροφόνων τούτων ἰχθυοπωλῶν τῶν Ἀθηναίων. Ὁ Ἀντιφάνης π.χ. λέγει ἐν τινι κωμῳδίᾳ: «ἐγὼ πρότερον μὲν ἐνόμιζον, ὅτι αἱ Γοργόνες (ὧν μία ἦτο ἡ Μέδουσα) ἦσαν μυθοπλαστία τις, διὰ δ' ἔλθω εἰς τὴν ἀγορὰν, ἔχω πιστεύσει εἰς αὐτάς. Διότι προσβλέπων αὐτόθι τοὺς ἰχθυοπώλας γίνομαι εὐθύς λίθινος» ὥστε ἐξ ἀνάγκης λαλῶ πρὸς αὐτοὺς στραφεὶς πρὸς τὰ ὀπίσω. Διότι ἂν ἴδω, πόσον μεγάλην τιμὴν ζητοῦσι δι' ἑνα μικρὸν ἰχθύν, ἀπολιθούμαι ἀναμειβόμενος». Ὁ δὲ Δίφιλος λέγει, ὅτι, ἂν τις ἐλάμβανε δεκάτην ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν ἰχθύων καθ' ἑκάστην ἡμέραν, θὰ ἦτο πολὺ πλουσιώτερος τῶν θεῶν. Ἰνα ἀγοράσω λέγει, ἑνα γόγγρον (μουγγρι), ὥς ἔ. Προΐαμος τὸν Ἐκτορα, κατέβαλον τόσα χρήματα, ὅσον ἦτο τὸ βάρος τοῦ ἰχθύος.

Ὡς δὲ περὶ τὴν διαίταν ἦσαν λιτοὶ οἱ παλαιότεροι Ἀθηναῖοι, οὕτω καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν ἐκδοδόμενοι ἀπλᾶς καὶ εὐτελεῖς. Παρὰ τοῦ Δημοσθένους μανθάνομεν, ὅτι αἱ οἰκίαι τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε ἐπιφανῶν ἀνδρῶν δὲν ἦσαν λαμπρότεροι τῶν οἰκίων τῶν πολλῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα ἦσαν λαμπρότατα καὶ πολυτελέστατα. Πρῶτος δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης λέγεται, ὅτι ἠνάγκασε τὸν ζωγράφον Ἀγάθαρχον νὰ ζωγραφῇ τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρεωτικούς ἰδίᾳ καὶ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους κατεσκεύαζον πολυτελεῖς οἰκίας μετὰ τοιχογραφίων, ὥστε νὰ ἐπαινῶσιν αὐτάς ἀξιόλογοι ἄνδρες, ὥς ὁ Δουκιανός. Ἀλλ' οἱ τὸν ἀρχαϊστὸν βίον ἀγαπῶντες Ἀθηναῖοι ἐκάλειον τὰς ζωγραφίας καὶ τὰς ποικιλίας τῶν οἰκίων ὡς πλείονας εὐφροσύνας ἀποστερούσας ἢ παρεχούσας.

Ε. Α. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τ. Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΣΗΜ.—Ἐν τῇ πραγματείᾳ μου τῇ δημοσιευθείσῃ εἰς τὸ 39ον τεύχος, ἐγένοντό τινα τυπογραφικὰ ἀμαρτήματα καὶ μάλιστα περὶ τὰς ξένας λέξεις, ὧν διορθοῦμεν τὰ κυριώτατα. Γράφε «ἐξηλληνίσθησαν» ἀντὶ «ἐξελληνίσθησαν», «Θεριστηριῶν» ἢ «Θεριστηριῶν», «Σεξιτίλιος» ἀντὶ «Σεξιλλίλιος», «τουτέστι» ἀντὶ «τιούτέστι» κτλ.

Ε. Α. Π

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Οἱ Ἕλληνες τῆς τε Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἠ-ρίθμουν τὰ ἔτη κατὰ Ὀλυμπιάδας, αἵτινες ὀνομασθεῖσαι οὕτως ἀπὸ τῶν τελουμένων ἀνὰ τετραετίαν, περὶ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου πέμπτου ἐνιαυτοῦ, πανελληνίων καὶ πανεθνῶν ἀγώνων ἐν Ὀλυμπίᾳ, περιελάμβανον 4 ἔτη. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους συνέπιπτε πάντοτε πρὸς τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς νέας Σελήνης τοῦ θερινοῦ ἡλιοστασίου, καθ' ἣν καὶ ἐκινεῖτο ἀνὰ τετραετίαν ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων, διαρκούντων ἐπὶ πενθήμερον. Ἡ Ὀλυμπιακὴ χρονολογία ἀπέβη ἀπὸ τοῦ 776 π. Χ. γενικὴ δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες, καταλαβόντες ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ τὸ πλεῖστον τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, κατέστησαν αὐτὴν διετὴν, οὕτως εἰπεῖν, χρονολογίαν, διατηρηθεῖσαν μέχρι τοῦ Ἀβγούστου Καίσαρος, πολλοῦ δὲ τῶν Ἑλληνιστῶν χωρῶν μέχρι τοῦ Μαυρικίου, αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους (582-602 μ. Χ.). Ἀπὸ τοῦ 432 π. Χ. ὁμοῦ οἱ Ἀθηναῖοι, ἠγούμενοι πάντοτε πάσης ἐπιστημονικῆς κινήσεως, διὰ τοῦ σοφοῦ ἀστρονόμου καὶ μαθηματικοῦ Μέτωνος οὐ μόνον ἐροῦνθισαν ἀκριβέστερον τὰ σεληνιακὰ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτη, ἀποτελεσθέντα ἐκ 354 ἡμερῶν, 9 ὥρων, 11 πρώτων λεπτῶν, 29 δευτέρων καὶ 21 τρίτων, ἀλλ' ὥρισαν καὶ ἡλιακὸν ἔτος ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 5 δεκάτων ἡμέρας.

Οἱ Ρωμαῖοι ἐπὶ Ρωμύλου (753-715 π. Χ.) θεμελιωτοῦ τῆς Ρώμης, διέπλσαν ἔτος 304 ἡμερῶν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ 10 μηνῶν (Μαρτ. Δεκεμβ.) ὧν τέσσαρες ἀπετελοῦντο ἐκ 31 ἡμερῶν καὶ ἑξ ἀπετελοῦντο ἐκ 30 ἡμερῶν. Ἐπὶ Νουμᾶ Πομπηλίου (714-671 π. Χ.) ἡ ἀσυστάτος αὕτη χρονολογία μετερορυθμίσθη κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐμπνεύσεις, ἐρισθέντος τοῦ ἔτους εἰς 355 ἡμέρας διὰ τῆς προσθήκης δύο νέων μηνῶν. τοῦ Ἰανουαρίου ἐξ 29 ἡμερῶν καὶ τοῦ Φεβρουαρίου ἐξ 28 ἡμερῶν καὶ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως μιᾶς ἡμέρας ἐξ ἑκάστου τῶν 6 ἀφαιρέσεως μιᾶς ἡμέρας. Τὸ ἔτος τοῦτο μὴ ὄν οὕτε σεληνιακὸν οὕτε ἡλιακόν, ἐδημιούργησε νέας ἀνωμαλίας ὑπὸ πᾶσαν ἐννοίαν, τούτου δὲ ἐνεκα ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ προστίθῃ κατὰ διετίαν νέος μῆς, ἀποτελούμενος μὲν κατ' ἀρχὰς ἐξ 22 ἡμερῶν, μην-

νόμενος δ' ἀκολούθως ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς παρατηρουμένας ἐκάστοτε χρονολογικὰς διαφοράς. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ (101-44 π. Χ.) ἐπιδιώκων τὴν κατάπανσιν τῆς συγχύσεως ταύτης ἐκάλεσεν εἰς Ρώμην ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸν διάσημον Ἕλληνα φιλόσοφον καὶ ἀστρονόμον Σωσιγένην, εἰς δὲ ἀνέστηκε τὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ ρωμαϊκοῦ ἡμερολογίου. Οὗτος θεωρήσας ὡς περιττὴν τὴν συμπαραθέσειν τῶν σεληνιακῶν μηνῶν κατὰ τὰ ἀπὸ Μέτωνος κρατοῦντα, ἠρκέσθη εἰς μόνον τὸ ἡλιακὸν τοῦ Μέτωνος ἔτος τοῦ ὁποίου φυσικῶς διετήρησε τὰς 365 ἡμέρας, ἀλλ' ἀντὶ τῶν 5)10 τῆς ἡμέρας, 12 δηλαδὴ ὥρων, προσέθεσεν 6 ὥρας. Οὕτω τὸ ἡμερολόγιον Σωσιγένους ἀπληρώσθη ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 6 ὥρων διατεομένων εἰς 12 μῆνας.

Δεδομένου δὲ, ὅτι τὸ πολιτικὸν ἔτος, ἦτοι τὸ ἐν κοινῇ χρῆσει ἔτος πρέπει νὰ συγκροτῇται ἀπαραιτήτως ἐξ ἀκεραίων ἡμερῶν, ἵνα μὴ ἡμέρα, ἀνήκουσα εἰς προηγούμενον ἔτος κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀνήκη ταυτοχρόνως εἰς ἄλλο ἔτος κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς, καὶ δεδομένου, ὅτι αἱ ὥραι συμπληροῦσιν εἰς τέσσαρα ἔτη μίαν ἡμέραν, ὁ Σωσιγένης ὥρισε κύκλον ἐκ τεσσάρων πολιτικῶν ἔτων περιλαμβανόντων 1461 ἡμέρας, ἐξ ὧν τρία μὲν κατὰ συνέχειαν ἔτη, ὅντα κοινὰ ἀποτελοῦνται ἐκ 365 ἡμερῶν ἑκάστον, τέταρτον δὲ, διατελούν διὰ τοῦ 4 ἀνευκαταλοίπου, ἀποτελεῖται ἐκ 366 ἡμερῶν. Ἡ ἐμβαλλομένη αὕτη ἡμέρα ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος μετὰ τὴν 24 Φεβρουαρίον, καθ' ἣ ἐωρτάζετο ἡ τοῦ Ταρκυνίου ἐξώσις καὶ ἦτις ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Ρωμαίων sextus Calendae, ἔκτη τῶν Καλενδῶν. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα ἀπεκλήθη bis sextus δις ἔκτη, δις ἔκτης. Βραδύτερον ὥρισθη ὅπως προστίθεται αὕτη μετὰ τὴν 28 Φεβρουαρίον, ὅτε ἔληγε καὶ τὸ ἔτος. Ἐκ τῆς τοιαύτης προσθήκης ὁ μὲν Φεβρουάριος ἔχει κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος 29 ἡμέρας ἀντὶ 28, τὸ δὲ περιλαμβανόν Φεβρουάριον 29 ἡμερῶν ἔτος ὀνομάζεται ἐμβόλιμον ἢ δις ἔκτης. Ἡ μεταρρυθμίσαις αὕτη γενομένη ὑπὸ τοῦ Σωσιγένους τῷ 45 π. Χ. ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 44 π. Χ. Ἐκτοτε τὸ τε ἔτος καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἐδραζόμενον ἡμερολόγιον ἀνομόσθησαν Ἰουλιανά, ὡς δεξιόμοινα εἰς ἀπόφασιν καὶ ἐγκρίσειν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον εἶναι ἀναμφισβότως τελειότερον καὶ ἀκριβέστερον τῶν πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψιν, ἀλλ' ἐμφανίζει ἀνακρίβειαν τινὰ περὶ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ πραγματικοῦ μήκους τοῦ τροπικοῦ ἢ ἡλιακοῦ ἔτους, ἀνακρίβειαν μὴ πῶς καθορισθεῖσαν ἔτι κατ' ἄξιον μαθηματικὸν καὶ ἀστρονομικὸν ὑπολογισμόν. Τῆς ἀνακριβείας ταύτης ἐγκαίρως ἀντιληπτῆς γενομένης διάφοροι Ἕλληνες ἀστρονόμοι καὶ σοφοί, ἐν οἷς ὁ Νικηφόρος Γρηγορᾶς, ὑποβαλὼν τῷ 1234 ἐκθεσιν περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Πρεσβύτερον, καὶ ὁ Γεώργιος Γεμιστός ἢ Πλήθων, περὶ τὸ 1430 σχετικῶς γράψας, εἰσηγήθησαν τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου πλὴν αἱ εἰσηγήσεις αὗται δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν. Τῷ 1577 ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΓ', λαμβάνων ὑπ' ὅψιν τὰς παρατηρήσεις τῶν Ἑλλήνων ἀστρονόμων καὶ σοφῶν, παρατηρήσεις ἀποτελούσας θέμα συζητήσεων ἐν Ἰταλίᾳ, ἀφ' ἧς κατέφυγον εἰς αὐτὴν οἱ διαπλάσαντες τὴν ἐν τῇ Δύσει Ἀναγέννησιν Ἕλληνες φυγάδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Τραπεζοῦντος συνεκάλεσε περὶ αὐτὸν διασημοὺς ἀστρονόμους, καὶ μαθηματικούς πρὸς μελέτην καὶ διόρθωσιν τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου. Οἱ συνελθόντες ἀπεδέχθησαν ὡς ἀπλουτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τὴν ὑπὸ τοῦ καλαβροῦ Ἀέλιου προταθεῖσαν διόρθωσιν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς μεθόδου τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου φιλοσόφου, ἱστορικοῦ καὶ θεολόγου Νικηφόρου Γρηγορᾶ, χαροτόρυλλος τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Πρεσβύτερου. Τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Αέλιου διόρθωσιν παρέπεμψεν ὁ Πάπας εἰς τετραμελὴ Ἐπιτροπὴν ἣτις μετὰ τετραετῆ μελέτην διετύπωσεν αὐτὴν λεπτομερῶς ἐν σχεδίᾳ, ὅπερ ἐγκριθὲν καὶ κυρωθὲν ὑπὸ τοῦ Πάπα ἀπετέλεσε τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἐπικληθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Γρηγοριανὸν καὶ ἐπιβληθὲν διὰ Βοὺ λ λ α ς Π α π ι κ ῆ ς ἀπὸ τῆς 24 Φεβρουαρίου 1582 εἰς τοὺς Καθολικοὺς τῆς Δύσεως, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἑλληνικὸν καὶ τοῦτο, ὡς τὸ Ἰουλιανόν, εἰνετελειότερον αὐτοῦ ἐν πολλοῖς, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ ἔχει τὴν πρόεπουσαν ἀκρίβειαν. Καθηγηταί τινες τῶν Παρισίων καὶ τινες λόγιοι Λατίνοι ἀντέδρασαν ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' ἡ ἀντίδρασις αὕτη οὐδὲν ἠδύνατο κατὰ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἀκαταγω-

νίστου τότε ἐπιρροῆς τοῦ Πάπα. Οὕτω πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1587 πᾶσαι αἱ ἐν Εὐρώπῃ Καθολικαὶ χῶραι ἀπεδέχθησαν τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. Μόνον οἱ Διαμαρτυρόμενοι Ἀγγλοὶ, Γερμανοί, Ὀλλανδοί, Δανοί, Σουηδοί, Νορβηγοί, Ἑλβετοὶ ἐπέμενον ἀρνούμενοι τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ καὶ τηροῦντες μέχρι τοῦ 1700 τὸ ἀρχαῖον Ἰουλιανόν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1700 μέχρι τοῦ 1788 τὸ διωρθωμένον Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Γερμανοῦ μαθηματικοῦ Βεϊέλλον, ὅπερ καὶ αὐτὸ οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Σουηδοὶ ἀπεδέχθησαν τῷ 1752-1753. Οἱ ὡς ἄνω Διαμαρτυρόμενοι ἀπὸ τοῦ 1788 ἐδραϊσάμενοι πλέον τὰς κατὰ τόπους ἐθνικὰς αὐτῶν ἐκκλησίας καὶ περιστέλλαντες ὁριστικῶς τὰς προσηλυτιστικὰς ἐνεργείας τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας ἤρξαντο χρησιμοποιοῦντες τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας Φρειδερίκου τοῦ Β', ἐπιθυμῶντος ὅπως πάντες οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ ἐορτάζωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Ἐὰν οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι ὑπὸ ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητα κράτη βιοῦντες ἐτήρησαν μέχρι τοῦ 1788 τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, σεβόμενοι τὰ πάτρια καὶ ἀποτιρόντες τὰς προσηλυτιστικὰς ἐπιβουλὰς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐὰν οἱ Γάλλοι καθολικοὶ κατ' ἀσφυκτικὴν πλειονοψηφίαν ὄντες ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχον τῷ 1682, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ γάλλου καθολικοῦ Ἐπισκόπου Βοσσυέτου, τὴν ἴδρουν Ἐθν. Γαλλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἔτει 1764 κατάργησιν τοῦ Τάγματος τοῦ Ἰησοῦ, τῶν Ἰησουϊτῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κοσμοκρατορικῶν βλέψεων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἐὰν αὐτοὶ οἱ Ἰταλοὶ, οἱ ἀμέσως ὑποκείμενοί τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης, δὲν ἐξάνησαν ἐννοῦστεροι πρὸς αὐτὴν, κατὰ μείζονα λόγον ἢ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, καὶ διὰ τὸ δουλεύοντα ἢ τὰ ἐν ἐξέτασι χώροις τμήματα αὐτῆς τὰ μὴ προστατευόμενα ἢ μὴ ἐξελισσόμενα ἐν αὐθιγὰς ἐθνικῇ ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ ὀφείλουσι κατὰ καθήκον ἐθνικὸν νὰ λαμβάνωσι μέτρα ἀμύνης κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, τοιοῦτον δὲ βαρύτερον λόγον ἔχει ἀναμφισβότως καὶ ἡ δυσφορία περὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, μάλιστα δὲ παρὰ τῇ Σιωνίτιδι καὶ τῇ Ἀλεξανδρινῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀπειλούμεναι ἐν τοῖς ξεινοφώνοις ὀρθόδοξοις, πρὸς οὓς ἀποπνικτικοὶ τείνονται οἱ πλόκαμοι ποικιλομόρφων θρησκευτικοπολιτικῶν Προπαγανδῶν εἰσηγουμένων πλὴν τῶν ἄλλων,

τὴν ὑπὸ τὰν γηγενῶν καὶ ὑπηκόων τῶν κατὰ τόπους Κρατῶν διοικῆσιν καὶ κατεῦθυνσιν τῶν ἐν αὐτοῖς Ἐκκλησιῶν. Οἱ λόγοι ἀμύνης ἐθνικῆς, οὐχὶ δὲ πολιτικῆς ἀντιδράσεως, ὡς ἡλιθίως λέγεται, ἐμπνέουσι τὰ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας Πατριαρχεῖα, οὐδεμία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀμφισβόλια. Τὴν πραγματικὴν ταύτην ἀλήθειαν ἔχοντες ἐν νῷ καὶ μὴ λησμονοῦντες ὅτι ἀνεξαρτήτως πρὸς τοὺς λόγους οἵτινες ὥθησαν τὸ Κράτος εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, οἱ περὶ τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα ὑποστηρίζουν ὅτι ἐνδείκνυται μετὰ συνεννόησιν πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἡ σύνταξις νέου ὅλως ἡμερολογίου ἐπιστημονικῶς μὲν ἀκριβεστέρον τοῦ Γρηγοριανοῦ, ἐστερημένου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐλαττωμάτων τῶν δύο ἐν ἰσχύϊ ἡμερολογίων, τοῦ τε Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ. Ἐὰν τὸ τοιοῦτο εἶναι δυσχερὲς ἢ ἀδύνατον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Κράτος, ἀκολουθοῦν ἀναγκαιῶς τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, ὀφείλει καθ' ὑποχρέωσιν ἐθνικὴν

νὰ μὴ παρενοχλῇ οὐδὲ νὰ τιέξῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἣτις μέχρι τῆς συντάξεως νέου ἐπιστημονικῶς ἀκριβεστέρου Ἡμερολογίου διακαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὸ Ἰουλιανὸν τοιοῦτον, ὅπερ καὶ τὸ Πάσχα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου οὐδέποτε συνεορτάζει τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐκκλησιαστικὸν προπύργιον, ἐθνικὸν χαράκωμα ἀποιελεῖ κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Δύσεως, αἵτινες, ἐφαρμοζόμενον τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, θὰ ἐκμεταλλευθῶσι πλὴν ἄλλων τὴν μεταρρυθμίσιν ταύτην πρὸς παραπλάνησιν καὶ σαγήνευσιν τῶν ἀνὰ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Αἴγυπτον ξενόφωνων Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων. Ἀναμφισβότως ἡ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνεδριάξουσα πρὸς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ παρίδῃ πάντα ταῦτα οὐδ' ἀσυναίσθητως θὰ γίνῃ πρόξενος νέων ὁμοειδῶν καταστροφῶν.

Γ. Κ. ΣΚΑΛΙΕΡΗΣ

1830 - 1925

ΟΙ ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΣΠΑΡΑΓΜΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΕΛΛΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΘΕΙΣΑ (ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΙΑ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πληρεξούσιοι τινες ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀφροσύνης καὶ τῆς ἀσυνεσίας τῶν ἔφεραν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος εἰς ἀπώλειαν, ἀνεχώρουν ἐκ διαλλειμμάτων ἵνα σωθῶσιν ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Τοὺς πληρεξουσίους τοῦτους ἀναγνωρίζουσα ἡ μυστρίων ἐπαίων ἀξία ἐθνοφυλακὴ τοῦ Πειραιῶς συνελάμβανε καὶ ἀπέστελλεν εἰς Ἀθήνας μετ' ἐνόπλου συνοδείας. Πολλὰ γελοῖα καὶ παράδοξα ἀναφέρονται ἀνέκδοτα. Λέγεται ὅτι πληρεξούσιοι κεκρυμμένοι ἐντὸς ὑπογείου ἀνευρέθησαν καὶ ἐστάλισαν εἰς τὴν συνέλευσιν. Ἄλλοι καταφυγόντες ἐντὸς πλοίων παρεδίδοντο ὑπὸ ναυτῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνοφυλακῆς συνελαμβάνοντο· ἄλλοι πολλὰ ὑπέσχοντο καὶ ὅχι ὀλίγα, λέγεται, ἐδαπάνησαν

ἵνα μὴ παραδοθῶσιν, ἀλλ' οἱ ἐντιμοὶ πολῖται Πειραιῶς καὶ ἡ ἀκρίβαστος ἐθνοφυλακὴ χωρὶς νὰ δώσωσιν καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς προφορὰς ἀπέστειλον αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας· ἄλλοι πάλιν ἐλησμόνησαν ὅτι εἶναι πληρεξούσιοι καὶ εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας αὐτοὺς διεμαρτύροντο ὅτι δὲν εἶναι ἀντιπρόσωποι ἀλλ' οὐδεὶς τοὺς ἤκουε. Δὲν θέλομεν ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρωμεν ὀνόματα ἀρκοῦμενοι εἰς μόνην τὴν διήγησιν τῶν ἀνεκδότων. Οἱ πληρεξούσιοι αὐτοὶ συνελαμβάνοντο καὶ ἀπεστέλλοντο εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι ὁ κόσμος ἐφοβεῖτο μὴ ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως πολλῶν δὲν συμπληρωθῇ ὁ νόμιμος πρὸς συνεδρίαν ἀριθμὸς καὶ τότε τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος δὲν θὰ ἔπαιον».

Ἐπὶ τέλους τὴν ἐτομένην, 20ὴν Ἰουνίου

συνεκεντρώθη αριθμός τις πληρεξουσίων εις τὸ Βουλευτήριον, ἀπέστειλε δὲ ἐπιτροπὴν εἰς τοὺς μαχομένους ὅπως ἐνδυνάμωσι τῆς Πατρίδος παύση τὸ πῦρ, ἵνα δοθῇ καιρὸς πρὸς ἑναρξιν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Ἐξω τῶν Ἀνακτόρων ἐτραυματίσθη ὁ πληρεξούσιος Μεσηνέζης ἐνῶ ἐξετέλει τὴν ἀποστολὴν ταύτην. Μετὰ πολλοῦ κόπου κατωρθώθη νὰ παύσῃ ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός καὶ τὰ στατεύματα παρέμειναν εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατελημμένας θέσεις, πλὴν τῶν Ἀνακτόρων τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν εἰς τὴν χωροφυλακίαν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνῶ ἐσυνεχίζοντο αἱ διαπραγματεύσεις ὁ Πάνος Κορωνάιος περιήρχετο τὰς ὁδοὺς πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν στρατευμάτων του. Διερχόμενος ἔξωθεν τῆς Ἐθνικῆς Ἱεραπείας ἐπυροβολήθη ὑπὸ τῶν φυλασσόντων αὐτὴν χωροφυλάκων. Ἡ ἐπίθεσις ἀπεδόθη εἰς τὴν διουκίαν τῆς Γ. Σταύρου, ὅστις ἀνῆκεν εἰς τοὺς πεδινούς. Ἐτικουρία ὁρεινῶν καταφθάσασα ἀμέσως ἐτατῆθη κατὰ τῆς Τραπεζῆς ἐνῶ ἄλλοι πεδινοὶ καταλαβόντες παρακείμενον ξενοδοχεῖον ἠγωνίζοντο πρὸς ἐκδίωξιν τῶν πολιορκητῶν τῆς Τραπεζῆς. Ὁ ἀγὼν μετ' ὀλίγην ὥραν ἐγενικεύθη εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἔνθα ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι οἱ ἀντίπαλοι. Ἀληθὴς μάχη διεξήχθη εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα ἔρρευσεν ἀφρονώτερον αὐτὴν τὴν φορὰν. Ἡ ἐθνοφυλακὴ ἥτις εἶχε μείνει οὐδετέρᾳ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης βλέπουσα τοὺς ληστὰς συμμαχουσὶν πιδινῶν ἐπῆρρε-ασθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος ἐπ' αὐτῆς ἐπιρροὴν Πάνου Κορωνάιου, ἐτάχθη μὲ τὸ μέρος τῶν ὁρεινῶν. Περὶ τὸ ἑσπέρας οἱ πεδινοὶ ἠττήθησαν κατὰ κράτος κατέλιπον δὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς χεῖρας τῶν ὁρεινῶν. Ἐπελθούσης νυκτὸς οἱ ἀντίπαλοι παρέμειναν εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐτοιμαζόμενων διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπομένης ἔτι τραγικώτερον.

**

Ἄλλ' ἢ θεία πρόνοια ἔσωσε τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ βάρβαρον εἰς τὸ ὁποῖον ὡδηγεῖτο με κεκτημένην ταχύτητα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἵτινες εἶχον ἐν τῇ ἐξάψει τῶν παθῶν ἀποβάλλει καὶ τὸ τελευταῖον ἔχνος ἀνθρωπισμοῦ. Οἱ ὁρεσβεῖται Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας ἀνῆγγεσαν ἐπισήμως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὅτι ἐὰν δὲν συνήπτετο ἀνακωχὴ θὰ ἐγκατέλειπον

τὰς Ἀθήνας ἀμέσως μετὰ τῶν ὑπηκόων των. Συγχρόνως διεδίδετο, ὅτι συμμαχικός στρατὸς εὐρισκόμενος εἰς τὰ ἐν Πειραιεὶ ὁρμούντα ξένα πολεμικά, θὰ ἐξήρχετο πρὸς κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἀνακωχὴ ἐπετεύχθη τέλος διὰ τῶν ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν τοῦ προέδρου τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ Δημάρχου, καὶ ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις συμβιβασμοῦ.

Τότε ἐστάλη ὑπὸ τῶν συμμάχων πρεσβευτῶν ἐπίσημος συλλογικὴ διακοίνωσις, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν ὡς ἔχει, λόγῳ τοῦ μεγίστου αὐτῆς ἐνδιαφέροντος.

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι πρεσβεῦται τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ῥωσσίας δὲν ἠδύναντο νὰ μένωσιν ἀδιάφοροι θεαταὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅστις πρὸ ὀλίγου καθημάτωσε τὴν πρωτεύουσάν ταύτην ἔπρεπε πρὸ πάντων νὰ ἐμποδίσουν τὴν χῆσιν τοῦ αἵματος καὶ σεμνύνονται ὅτι ἐπέτυχον νὰ καιορθώσουν ἀνακωχὴν τῶν ὅπλων, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτῆς, δύνανται νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ τὸ κοινὸν συμφέρον. «Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐνεργοῦντες διὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς τῶν διαμαχομένων δύο μερῶν ἐξηπλήρωσαν μόνον πρῶτον τι καθήκον, ὑπολείπεται δὲ εἰς αὐτοὺς τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν μὲ γλῶσσαν, τῆς ὁποίας ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ζωηρὰ συμπάθεια αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δικαίαν αὐστηρότητα, διότι δὲν διστάζουν νὰ διαβεβαιώσουν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην των ἡ φρίκη τοῦ ἀδελφοκτόνου πολέμου τὸν ὁποῖον αἱ προσπάθειαι των ἠμύδαζαν ἤδη, δὲν ἔχει τὴν δικαιολογήσιν της οὐδὲ εἰς ἐκείνα, τὰ κακῶς ἐννοούμενα πατριωτικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα συχνάκις ὥπλισαν τὰ μέλη ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους κατ' ἀλλήλων. Ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουν (οἱ ὑπογεγραμμένοι διακνύουσι μεγάλῳ φωνῶν ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ ὁλόφωνος πεποίθησις των) ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουν λέγομεν εἰμὴ ἐνοχοὶ φιλοδοξίαι, τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀποκορύπτει τὴν ἐνοχὸν ἀδελφότητα καὶ αἱ ὁποῖαι διαφιλονικίαν ἐφήμερον ἐξουσίαν μὲ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ρίψουν τὸ ἔθνος ὁλόκληρον εἰς ἄβυσσον, ὅπου δύνανται νὰ καταποντισθοῦν αἱ τύχαι του.

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

(ΔΕΔΕΑΓΑΤΕΣ)

ΑΜΦΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑΣ

ΑΡΓΟΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΒΑΘΥ (Σάμου)

ΒΟΛΟΣ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ

ΓΥΘΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΘΑΚΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμου)

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΣΤΡΟΝ (Λήμνου)

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

ΛΑΜΙΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΛΙΜΝΗ (Εύβοίας)

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

ΕΑΝΘΗ

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πλάτ. Τελωνείου

ΠΟΤΑΜΟΣ (Κιθέρων)

ΠΡΕΒΕΖΑ

ΠΥΡΓΟΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ

ΣΟΡΟΒΙΤΣ

ΣΥΡΟΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΤΣΟΤΥΛΙΟΝ

ΥΔΡΑ

ΦΛΩΡΙΝΑ

ΧΑΛΚΙΣ

ΧΑΝΙΑ

ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ (Athens Banker's Corporation)

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22--ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὅψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 20.000 ΠΡΟΣ 4 ο/ο

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 31000000
» ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ » 21212000

Τηλέφ. 13 - 37 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ Σταδίου 45

ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΟΛΩ. - ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ Θεσσαλονίκην, Λάρισσαν,
Λαμία, Τρίκαλα, Καρδίτσαν, Ίστιαίαν (Ξηρο-
χώριον) Ἀλμυρὸν, Ἐλασσῶνα.

Τηλεγρ. διενθύναις ΘΕΤΡΑΠΕΖΑΝ

Γ. Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΛ. Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ ΑΝ. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Πρόεδρος

Γεν. Διευθυντής

Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Γ. ΒΟΪΒΟΝΔΑΣ

ΣΤΑΜΟΣ ΑΞΕΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΑΚΗΣ

Δ. ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κ. Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Διευθυντής Ἀθηνῶν Δ. Κ. ΝΑΣΛΑΣ

ΕΚΤΕΛΕΙ

πάσης φύσεως Τραπεζιτικῆς ἐργασίας

ΔΕΧΕΤΑΙ

καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Ξένα Νομίσματα

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ὑὸς μέχρι Δρχ. 150.000 ἀπηλλαγμένον παν-
τὸς φόρου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς
κυριωτέρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΑΓΓΛΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 17.500.00000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 5.000.000

Εἰσιτήριον τῆς Ἀγγλο-αμερικανικῆς Τραπεζῆς

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

Ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν Ἔργασίαν

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜ. & ΞΕΝΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΤΟΚΟΣ 4% 4½ 5% & 6%